

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமாதஜாயநம:

2163

தந்த் ர ச து ஷ்டய நி பு ன ர ன

ஸ்ரீ. உ. வே. திருமழிசை

கோயில்கந்தாடை.

அண்ணா அப்பங்கார்வ்வாமி செய்தருளிய

த்ரி ம் ச த் ப் ர ச் நோ த் த ர ம்.

அனேக வித்வான்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

ஸ்ரீ. உ. வே. சோளனிம்மபுறம்

கொமாண்டர். ஸ்ரீனிவாஸாசாரியரால்

சென்னை:

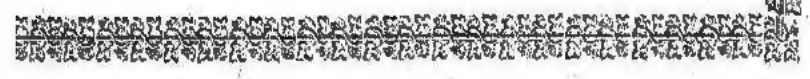
வட்டார் ஆப் இந்தியா அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1891

விலை ரூ. 1-0-0.

Copy Right Registered.

அறிவிப்பு.

இந்த புஸ்தகம் சென்னபட்டணம் பெத்துராயக்கன்பேட்டை
பாலீச ரூகவாசாரியார் தெருவு 8-வது நெம்பர் கதவிலக்கமுள்
தாளிகையில் கு-அ-அனந்தாசாரியாரிடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

சோளவிம்மபுறம் சன்னதி வீதியில் கொமாண்டர். ப்ரீனிவா
சாரியாரிடத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம:

முகவுரை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரனால் மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்று,
சுலக்ஷணம் சந்திரன் சந்திரன் சந்திரன் ! சுலக்ஷணம் சந்திரன்
சந்திரன் சந்திரன் என்று பூர்வாசார்யர்களால் மங்களாசாஸனம் பண்
னப்பட்ட செழுமாமணிகளிற் றலைவரான திருமழிசைப்பிரான் அவ
தரித்தருளின திருமழிசை யென்கிற மஹீஸார கேஷத்திரத்தில், தந்
தரசதுஷ்டய நைபுண்ணியசாலியாய், ஸத்ஸம்பரதாய கிர்வஹண
ஹ்ரஸாய், ஸ்ரீவசகபூஷண வ்யாக்யாநத்திற்கு அரும்பதம்முதலான
வனேகப்ரபந்த கிர்மமாதாவாய், உடையவருடைய விசேஷாபிமானம்
பெற்ற முதலியாண்டானுடைய திருவம்சத்திற்கு ப்ரகாசகராய் எழு
ந்தருளியிருந்த கோயில் கந்தாடை அண்ணா அப்பங்கார் ஸ்வாமி
ஸ்த்யாயாநைவஸ்யம் கங்களுக்குத் தத்வஜ்ஞாநார்த்தமாக ஸ்ரீவை
ஷ்ணவ ஸமயாசார கிர்ணய க்ரந்தாநுஸாரமாகவும் ஆப்ததம பூர்வா
சார்ய பரம்பராப்ரப்த ஸம்பரதாயாநுஸாரமாகவும் அருளிச்செய்த
தீர்மசத்ப்ரஸநோத்தரம். பழநடைவிளக்கம் என்கிற விரண்
டெப்ரபந்தங்களும் ஜீர்ணமாய்ப் போகின்றனவென்று அதிசங்கை பண்
ணிய சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் இவைகளை கீழ்க்கும்படியாய் நிய
மிக்கப்பட்ட வடியேன் அனேக வித்வான்களைக்கொண்டு பகுக்ரந்தா
வலோகநபூர்வகமாகப் பரிசோதிப்பித்து முத்ரணம் செய்வித்தேன்.
ஸத்ஸம்பரதாயாபிமானிகள் யாவரும் கடாக்ஷித்து இதில்அநவதான
த்தால்வந்த பிழைகளைப்பொறுத்து அடியேனை க்ருதார்த்தனாச்செய்
யவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

கீரந்தகர்ந்தாவான

அண்ணா அப்பங்கார்வ்வாமி

சேய்தருளியப்பந்தங்கள்.

க. ஸ்ரீவசுப்பூஷணவ்யாக்யாநத்திற்கு அரும்பதம்.

உ. தத்வஸாரவ்யாக்யாநம்.

ங. ஸ-லக்திஸாதுத்வமாலிகை.

ச. வசஸுதாமீமாம்ஸை.

ரு. ந்யாயமந்திரம்.

சு. ஸ்ரீதத்வஸுதா.

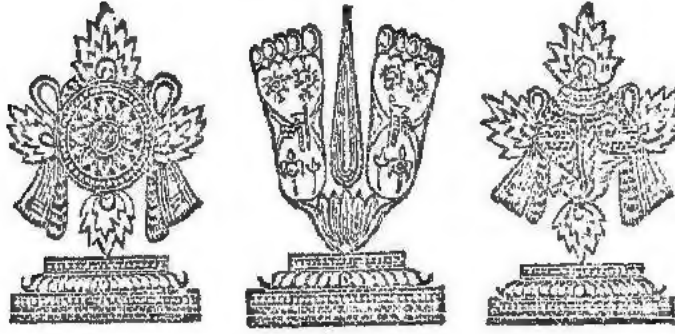
எ. லக்ஷ்மீமங்களதீபிகை.

இவை முதலானவை இன்னும் ௩௦ கீரந்தங்களுண்டு

ஹரி:ஓம்.

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயகம் :

தீர்ம்சத்ப்ரச்நோத்தரம்.

ஸ்ரீ ப்ரதீபீச நயாஸாசுரம் தீபகூழி நுணாஸகம்।
யதிந்த்ர ப்ரவணம்வந்தே ரக்யுணாஸகரக்யுநிக்||.....*

பாசநப்ரகாரங்கள்.

(க) ஆழ்வார்களவதரித்தக்ரமமும் அவர்களவதரித்த வருஷமாஸகூழ் தீரங்களும் அவர்கள் செய்தருளின ப்ரபந்தங்களும் அவர்கள் விஷயமான தனியன்களும் அந்தத் தனியன்களை ஸாதித்தவர்கள் திருநாமங்களும் இருக்கும்படி யெங்ஙனே ?

(உ) பெரியபெருமாள் முதற்கொண்டு மணவாளமாமுனிசுள்பர்யந்தம் பூர்வாசார்யக்ரமமும்ஸேனைமுதலி யார்க்குப்பிற்பட்டவர்களுடைய வவதார வருஷ மாஸ நஷத்திரங்களு மவர்கள் செய்தருளின கிரந்தங்களும் தத்விஷயத்தனியன்களும் அந்தத் தனியன்கள் செய்தருளினவர்களுடைய திருநாமங்களும் இருக்கும்படி எங்ஙனே ?

(ங) பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின கிரந்தங்களும் வேதாந்தாசார்யர்செய்தருளின கிரந்தங்களும் அஷ்டா தசார்த்தவிஷயபேதமாகிற வஷ்டா தசஸம்வாதமுண்டென்று சொல்லுகிறார்களே அவ்வளவோ இன்னமுண்டோ ? அது பாஷ்யப்ரமேய ஸ்பர்சியோ அல்லது எததைப்பற்றியிருக்கும். அதிருக்கும்படியும், அது இன்னதென்றும், வேதாந்தார்யர் ஸூக்திகளாலே யவற்றிற் சில பேதமில்லையென்று ஸித்தமென்கிறார்களே அது இருக்கும்படியு மெங்ஙனே ?

(ச) வேதாந்தாசாரியருக்குந் தென்னாசாரியர்களுக்கும் அந்யோந்ய காலுஷ்யவேறுபடுவென் ? அது சூர்காலையிலேயுண்டாயிற்று ? அவர் எதத்வி

முத்தமாயென்னென்ன கிரந்தம்பண்ணினார் ? ஆசாரிய ஸ்ருதயமவதரித்ததற்கு ஹேதுவென் ? பெருமான்தூப்பில்பிள்ளையை முனிந்தப்ரகாரமென் ? அவர் கோயில்வாஸம் இழந்தபடியென் ? அதன்பின்பவர் அனுகூலித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளியசெய்தருளின கிரந்தங்கொன் ?

(௫) வேதாந்தாசாரியர் பாஷ்யநிர்வாஹம்பண்ணின கிரமமென் ? அதுக் கவர்லிஷ்யமானத் தனியனெது ? அதை ஸாதித்தவரார் ?

(ஈ) குருபரம்பரையிலே வேதாந்தாசாரியர் எங்கேயிருந்து பிரிவு ? அவருடைய ஷிஷ்யபரம்பரை யெதுவரை ? அவரவதரித்தருளின வர்ஷமாவைக் கண்டித்திருக்கொன் ?

(எ) அவர் கிரி தாசாஹபேதங்களங்கீகரித்தானோ அவை யெவை ? அவ்விஷயத்தில் தென்னாசாரியர்களுக்குக் கபிப்ராயமென் ?

(அ) வேதாந்தாசாரியருடைய ஸம்பிரதாயஸ்தருக்குத் திருமண்காப்பிலே பேதமுண்டானபடியென் ?

(ஈ) ச்ருதப்ரகாசிகை யாருடையநியமனத்தாலே யாராலே யவதரித்தது ?

(ஐ) ஆராயிரப்படிமுதல் திருவாய்மொழி வியாக்யானங்களை நூற்றுக்குங்கூற்த்தாக்காளார் ?

(ஈ) முப்பத்தாராயிரப்படிக்கு பாஷியகாரருடைய நியமனமில்லையென்கொள்களாம் அதிருக்கும்படியென் ?

(ஊ) எம்பெருமானார் பாஷ்யஞ்செய்தருளுகிறபோது பேரருளாளராலுவார்த்தை யருளிச்செய்தப்பிரகாரமென் ? உடையவர் வடக்கேயெழுந்தருளியிருத்தி க்ரந்தம் ஸங்க்ரஹித்தப்ரகாரமென் ? ஸரஸ்வதீபீடத்தில் பாஷ்யத்தை யெழுத்துக்கொண்டப்ரகாரமென் ?

(ஈ) உடையவர்செய்தருளின பாஷ்யத்திற்குமுன் விசில்டாத்வைத விஷயபாஷ்யாதிகளுண்டோ ?

(ஈ) டங்கத்ரமிடகுஹதேவாதிகளென்கிறவர்களார் ? அவர்கள் பாஷியாதிக்ரந்தங்களைச் செய்திருப்பதுண்டோ ?

(ஈ) எம்பெருமானார்முதல் பாஷியப்ரவர்த்தகர்களுடைய திருநாமங்கொன்ன ?

(ஈ) மணவாளமாமுனிசுவாமி யாச்ரயித்த வஷ்டதிக்ஷணங்களுடைய திருநாமங்கொன்ன ? அவர்களுக்கு மணவாளமாமுனிஸந்நிதியிலே க்ரந்தாவயப்ரகாரமென் ? அவர்களைக்குறித்து மற்றதுக்கு நியமித்தபடியென் ?

(ஈ) வானமாமலை ஜீயர்முதல் விப்போதெழுந்தருளியிருக்கிற ஜீயர்பரிபாஷ்யம் கிரந்தமாவக்கொன் ?

(௧௬) இந்தமடஸ்தரான வானமாமலைஜீயருடைய அஷ்டதிக்கூறுக்களுடைய திருநாமங்களென் ?

(௧௭) ஆதிவண்சடகோபஜீயர் தென்னாசாரியருடைய ஸம்பிரதாயஸ்தராமே அவபாருடைய திருவடிகளை யாச்ரயித்தவர் ? அதில் எத்தனைபட்டம் தென்னாசாரிய ஸம்பிரதாயஸ்தராயிருந்தார்கள் ? அவர்களுடைய திருநாமங்களென் ?

(௧௮) அந்தமடத்திலே வடகலையார் பிரவேசித்தபடியென் ? அவர்களெத்தனைப்பட்டமாச்சது ? அவர்கள் திருநாமங்களென் ? அம்மடத்திலே முன் நடந்தபடியென் ? இப்போது நடக்கிறபடியென் ? அந்த மடம் ஆர் கியமனத்தாலேயுண்டாச்சது ?

(௧௯) ப்ரும்தந்திரஜீயர்மடமென்றும், பரகாலஜீயர்மடமென்றும் இரண்டுமடமிருக்கிறதே அதெங்கேயிருந்துபிரிவு ? அதான் நியமனத்தாலே யுண்டாச்சது ? அந்த மடத்வயத்திற்கும் திருமுடிவர்க்கக்கிராமமென் ?

(௨௦) ஆதிவண்சடகோப ஜீயர்மடத்தாருக்கும் முனிந்ரயத்தாருக்கு மாசாரபேதமுண்டோ ?

(௨௧) தென்னாசாரியர்களிலே யிப்படி தத்வவிஷயத்திலும் ஆசாரவிஷயத்திலும் அங்கோங்ய பேதமுண்டோ ?

(௨௨) எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே யாச்ரயித்த வெழுபத்தினான்கு ஸம்மாஸநாதிபதிகளுடைய திருநாமங்களென் ? அதிலே சுத்த தெங்கிலே யெத்தனைபீடம் ? சுத்தவடகிலே எத்தனைபீடம் ? உபயமாய்க்கொண்டு எத்தனைபீடமிருக்கிறார்கள் ?

(௨௩) ஸப்தகோத்திரமும் அஷ்டகோத்திரமும் ஆருடைய நியமனத்தாலே சிபந்தனப்பட்டவருகிறது ? அவர்கள் எழுபதுபீடத்திற்குள்ளோ ? புரம்போ ?

(௨௪) முப்பத்தாராயிரப்படி மணவாளமாமுனிகள் பரியந்தம் வந்தக் கிராமமும், அவர் நம்பெருமானுக்கு ஸாதித்தக்கிராமமும், நம்பெருமா ளவர் விஷயத்தில் தனியன் ஸாதித்தக்கிராமமும், அந்தத்தனியனை யெல்லாரும் வேலிக்கும்படியான மாகாத்பியமுமிருக்கும்படி யென் ?

(௨௫) வேதாந்தாசாரியர் விஷயமான சாமானுஜதயாபாத்திரத் தனியன் பரகாலஜீயர் செம்தாரொன் திருக்கிறதே அது அப்படியா ? அல்லது அவர்காலத்திற்கு முன்னேயுண்டா ? அவ்வொத்தனைவருஷத்திற்குமுன்னே யித்தையுண்டாக்கினார் ? அதை யாருடையபலத்தினாலே யெங்கெங்கே சொல்லிவைத்தார் ? அவருடைய ப்ரயத்தினம் யெங்கெங்கே மடங்கிப்போயிற்று ? அவர் எங்கெங்கே வேதாந்தாசாரியர் வித்திகைகளைப் பிரதிஷ்டை பண்ணிவைத்தார் ?

(உக) தென்கலையாரொன்றும் வடகலையாரொன்றுத் திருநாமம் வந்ததற்கு ஹெதுவென்? தென்கலையாரொன்பது தமிழ்வேதத்தைப் பிரவர்த்திப்பித்தவர்க ளென்றும், வடகலையாரொன்பது ஸம்ஸ்கிருதவேதத்தைப் பிரவர்த்திப்பித்தவர்களென்றுங் கொள்ளுமளவிலே அடைவே யொவ்வொத்தற்கு ஒவ்வொன்று இன்றிக்கேயொழிகையாலே யொருவர்க்கு முபயவேதாந்தப் பிரவர்த்தகத்துபில்லையாகப் பிரசங்கிக்குமே யது நிர்வஹிக்கும்படியென்?

(ஈ0) திவ்யதேசங்களிலே எம்பெருமான்கள் புரப்பட்டருளும்போது திவ்யப்பிரபந்தானு ஸந்தானம் முன்னும் வேதபாராயணம் பின்னும் நடந்து வருகிறதற்கு மூலமென்?

உத்தரபிரகாசங்கள்.

[illegible]

பூதத்தாழ்வார் அவதாரமெங்ஙனே யென்றால் யுகவர்ஷமாஸங்கள் பூர்வோக்தங்களே. நவமிதிதி புதன்கிழமை. அவிட்டநகரத்திரம். அவதாரஸ்தலம் திருக்கடல்மல்லையில் மாதவிப்பந்தல். இவர்களுமோதகீ யென்கிற பகவத்கதாம்சம். இவரருளிச்செய்த பிரபந்தம் அன்பேதகளியா வித்யாதியான திருவந்தாதி. இவர் தனியன். ஸுலோகநாதிசங்கரநாதிசங்கர !

(2)

(五)

(F)

நம்மாழ்வார் திருவவதாரக்கிரம மெங்ஙனே யென்றில் காலம் கவியு
கம் நாற்பத்திமுன்றாவது நாளில் வைசாகமாளத்தில் பகுதான்னிய வருஷத்
தில் பெளர்ணமியில் வெள்ளிக்மீழமையில் கர்க்கடலக்னம், திருவவதாரஸ்த
லம் திருத்தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் திருக்குருகை, இவர் களஸ்துபாம்சம் ; விஷ்
வக் ஸௌநாம்சம் ; பகவதம்சம், இவர் செய்தருளின பிரபந்தம் திருவிரு
த்தம், திருவாசரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி, இலர்தணியன்
கூகாபீந்த்யூடு, இது ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது, திருவாய்மொழித் தனி
யன், ஐத்யூஷமியூடு, இது நாதமுனி யருளிச்செய்தது, திருவழுதிநா
டென்றும் இத்யாதி, இது ஈசுவரமுனிகளருளிச்செய்தது, மனத்தாலும் வா
பாலும் இத்யாதி, இது சொட்டைநம்பி யருளிச்செய்தது, ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி
யிராமானுசமுனிதன் இத்யாதி, அரந்தாழ்வானருளிச்செய்தது, வாரன்றிகழும்

சொல்லு யித்யாதியும். பிற்கவிலைநிலையு யித்யாதியும் பட்டரருளிச்செய்தது. இவர் கிருஷ்ணமான் திச்சிரிணீ விருக்ஷம்சேஷாம்சம். இவர் திருநாமம். சடகோபன். காளிமாறன். நம்மாழ்வார். வகுளாபரணர். இத்யாதி. இதில் பிரமாணம். பூரீகலியுக்ரே ஸ்ரீநா ஸ்ரீகேசலுக்ரீக்யதே | கிஷ்டரோஷாங்க சம்ஸாரோ வேதேவா | சதத்வவித் என்று துடங்கி ப்ரயாஸ்யவிநாஸஸ்பி ஸாயஜ்யங்கரகாத்தஸஃ || இத்யந்தமான பாத்மபுராணவசனமும், ப்ராயஸ்தாமுத்யதேகிஞ்சித்யஸ்யமநிஸத்தமாஃ | காலாந்தரேகுகுமரய்யா ஸாரோ ஸுஜநாயகஃ || நிபத்ர மித்ரி ஜீவத்யமேஷுத்யகாமுதேயதஃ | நேதுவாவிததாம்பேதாந சத்ரேசகீகதாங்கதஃ | குத்புத்ததகாஸாஸ்ய ஜவிஸ்யமிமுகிஞ்சயா || இத்யாதியான ப்ரம்மாண்ட புராணவசனமும், கௌஸ்தாபுதம்வேதிகிஞ்சித்யுமாவபாதஃ | தப்ராயஸ்யரஞ்சாதஞ்சகீவஜித்யுமகித்யாதியான மார்க்கண்டேய புராணவசனமும் சதகீவஸ்யதேவீகததயஸ்யகதாமுனி என்று துடங்கி ததேகலியுக்ரஸ்யாஸ்தேஷாஸ்யம் விஷயாவநஃ | விஷுதகித்யஸ்தாந்நேநீவதவிஷுதீத்யாவிஸ்தரேணச்சொல்லிக்கொண்டுமேபாந்து, த்ரோகருதமாரோஷகாரி ஜாநிஷகம் கிரக | த்ரேகுவகுகுஸ்ப்ராயஸ்யதேவிநிஜாந்தஸம் || இத்யந்தமான வருத்தபாத்மவசனமும். இவ்விஷயத்தில் கிரந்தங்களில் வருஷஸங்கியாதி பேதங்கள் தோற்றுவிதவிடத்தில் ராமாவதாராதிகளைப்போலேகல்பபேதேதஸமாதானங்கண்டிகொள்வது “ஊழிதோருழியுலகுக்கு நீர்கொண்டு தோழியரும் யாழும்போ” வென்கிற விதிலே யாழ்வார்களுக்குங் கல்பந்தோறும் அவதாரம் உண்டென்பது வ்யஞ்சிதம். இவர் பூவைசியர். (தி)

குலசேகராழ்வார் அவதாரக்கிரமமெங்கனேயென்றில் அவதாரகாலம் கலியுகம் பிறந்து இருபத்தெட்டாம்வருஷமான பராபவருஷத்தில் மாமிமா தம் வியாழக்கிழமையில் சுக்லத்வாததியில் புனர்வசுகஷத்திரம். அவதாஸ் தலம் கொல்லிரகர் என்கிறநகரம். இவர் களஸ்துபாம்சம். இவர் செய்தருளி ன பிரபந்தம் பெருமாள் திருமொழி. இவர்தனியன் ஸுஷ்யவேயுத்ரநகரே ரங்க யாத்திரா விநேசுரீ தமஸம் சீரஸாஸம் தேராஜாஸங்குல சேஷரக்ஷ. த்ரமிடத்தனிய ன்கள் இன்னமுத மித்யாதியும் ஆரங்கெடவித்யாதியும் மணக்கால்நம்பி யரு ளிச்செய்தது. இவர் முகுந்தமாலையென்கிற ஸம்ஸ்கிருத ஸ்தோத்திரமு மரு ளிச்செய்தார். இவர் திருநாமம் கொல்லிகாவலன், கூடல்நாயகன், குலசேகர ன் இத்யாதி. இதில் பிரமாணம்கூலசுராயாசீரவேயுராஜாசுரேஷ்ணுமிஷ்டி | ஸ்ர ஸ்யுராசுசுரேஷம் சந்திராயுசுரேஷே | இத்யாதியான வருத்தபாத்தமவச னம். இவர் கூத்திரியர். (சு)

பெரியாழ்வார் இருவதாரக்ராமமென்றுணையென்றில் அவதாரகாலம் “தத்வாப்தாபகமே” என்கிறபடியே கவியுதத்தில் காற்பத்தேழாம் ஸம்வத்ஸ ரமான க்ரோதஸங்குடத்தில் ஆளிரி சக்லபக்ஷத்தில் ஏகாதிதியில் பாணுவா

[illegible]

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அவதாரத்திரம மெய்நினை யென்றில்,
அவதாரகாலம் கலியுகத்தில் இருதூற்றெண்பத்தொன்பதாடிகதான பரபவஸம்
வந்ஸாதத்தில் மாக்ஷிமாசத்தில் செவ்வாய்க்கிழைமயில் கேட்டை நஷ்டத்தி
ரம். அவதாரஸ்தவம் திருமண்டங்குடி. இவர் வனமாவிகாமசம். இவர் செய்
தருளிணப்பிரபந்தம் திருப்பள்ளியெழுச்சியும், திருமாவையும. இவர் தனியன்
தேவகாந்த்ய இந்நாதி. தாமிரத்தனியன், மண்டங்குடியென்பர் இத்
நாதி. இவ்விரண்டு தனியன்களுந் திருமாவையாண்டா னருளிச்செய்தது.
பற்றொன்றும் வேண்டா இந்நாதி திருவரங்கப்பெருமா ளருளிச்செய்தது.
இவர் திருநாமம் தொண்டரடிப்பொடி, விப்ரகாராயணன். இவரும் முன்கு
டியிபிராமணர், இதில் ப்ரமாணம் ப்ரதீக்ஷயஸ்யுவிசு நூ ளாம்பாவின்க காங்
என்று தூடங்கி ஓவதாசுண்டந்நாகுதத்யாயம், காலேக்ஷஸ்யஸ்பீரிஷக்
கஸத்யஸ்யதேவதே. ப்ரஹ்மதக்ஷஸத: ப்ரஹ்மதாரயஸ்யுதி இந்நாதியும்,
விநியுஜஸ்சீராமதே வரஹ்மத்யுபஸத்யதே இந்நாதியுமான ப்ருத்தபாத்நாதி
வசனம்.

திருப்பாணாழ்வார் திருவவதாரக்ரம மெங்குனெ யென்றில் அவதார காலம் கவியுதத்தில் முன்னாற்றநாற்பத்திரண்டிற்குமேற் செல்லாகின் றுள்ள தூர்மதிவருஷத்தில் வருச்சிகமாஸத்தில் இருஷ்ணபக்ஷத்தில் த்விதீயைதிதி யில் புதன்மீழ்மையில் ரோகணிசுக்ஷத்திரம். அாதாரஸ்தலம் பிசுளாபுரியென் றிற உறையூர். இவர் ஸ்ரீவத்ஸாம்சம். இவருளிச்செய்தப் பிரபந்தம் அமல னாதிப்பிரான். இவர்விஷயமானதனியன் அபாசகூடகசுஸுஷாயகரிஸ்யூதி. இது பெரியநம்பி யருளிச்செய்தது. தாமிடத்தனியன்.

காட்டவே கண்ட பாதங் கமலநல் லாடை யுந்தி
தேட்டருழ்திர பந்தந் திருமாற்பு கண்டஞ் செவ்வாய்
காட்டமிற் கண்கள் மேணிவூனியேறித் தனிப குத்து
பாட்டநல் கண்டு வாயுந் பன்னத்துப் பரவி னேறே.

தீர்மீச த்ப் ரசு நோத்தரம்.

(4)

(50)

இப்படி ஆழ்வார்கள் பதிவரோடொக்க உபாஸித்துச் சாஸ்திரஞ்
என்கிற பூமிப்பிராட்டிவசனத்தின்படியே ஸ்ரீ வராகபுராண சர்வணத்தால்
சிஷ்யையாய் ஆழ்வார்களோ டொக்கப் பிறந்து கவிபாடினமையாலே பக்
தையாய் பரதசையி லெம்பெருமானும் பெரிய பிராட்டியாருமான சேற்றியி
லே கலசப்பாணியெடுப்பாரோபாதி தாஸியுமாயிருக்கையாலே பூம்யம்சமான
ஆண்டா ளவதாரத்தையும் வருத்தபாத்மாதி பரமர்ஷிப் பிரணீதபுராணங்க
ளிலுந் திவ்யசூரிசரிதாதி பூர்வாசாரியக் கிரந்தங்களிலும் பிரதிபாதித்துப் போ
ருவதுண்டு. ஆகையால் ஆண்டா ளவதாரக்ரமஞ் சொல்லக்கடவது. அதெங்
னையென்றில் திருவவதாரங்கவியுசுத்தில் தொண்ணூற்றேழிற்குமேற் சொ

20

[illegible]

இவர் செய்திருளியப் பார்த்தங்கள்-ஸ்ரீவசனபூஷணவ்யாக்யானமும், ஆர்த்தியும், உபதேசரத்னமாலையும், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியும், யதிராஜாவிம்சதியும், முமுகூஷப்படிவ்யாக்யானமும், தத்வத்தயத்திற்குவ்யாக்யானமும், திருவாராதனக்கிரமமும், கீதாதாத்தபர்யதீபமும், பெரியாழ்வார்திருமொழிக்கு வ்யாக்யானமும், நூற்றந்தாதியுனாயும், முப்பத்தாரூயிரப்படிக்குப் பரமாணத்திரட்டும், ஞானாரவ்யாக்யானமும், ப்ரமேயஸார வ்யாக்யானமும், ஸப்தகாதாவ்யாக்யானமும், இன்னுமுண்டாதிற் கண்டிகொள்வது. இவர்திருவடிகளிலே அஷ்டபதிக்கலங்காசரயித்தார்கள். இவரநியமனத்தினாலே ஸப்தகோத்ரரப்பவஸ்ஸைதகடந்தவருகிறது. இதின்விஸ்தரம் ஸ்வாவஸரத்திலேயாகிறது. இவர்சேஷ்யாம்சம். இவவர்த்தத்தில் சேஷசூகான்ஸநிஸஞ்சந்ஸூகூஷ க-ஞயோநிபீஜம்

ப்ரீய ந்ரநுகுபீலீ ராஹஸ்யஸூனகீ ஹத் | ஹாஹாஹாயைவரவரணுநி
 ஹாயஸாஹாஸநாஸாரக்ஷஸ்ப்ரீ ரஹுலபதீராக்ரீதீதிரகீதக. என்றுத
 மக்குத் திருவாராதனமான சக்ரவர்த்திதிருமகனுடைய கோவிலாழ்வாரிலே
 யெழுந்தருளியிருக்கிற திருவந்தாழ்வான் முன்புமணவாளமாமுனிகளாய்,
 பின்புமாறி இனையபெருமாளாய், பின்னையும் துமாறி மணவாளமாமுனிகளாக
 பரமப்ரமாணிகரான வெரும் பியப்பாவுக்கு ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்த ப்ரத்யக்ஷ
 ப்ரமாணமும், ஒருஸாத்விக வ்ருத்தை பலகணியில் யோகவேளையில் திருவந்
 தாழ்வானாக வெழுந்தருளியிருந்தமையை ப்ரத்யக்ஷித்தாளாகையாலே யந்த
 ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணமும், நிஷங்க்யூபரிவரணதீ வநாஹ்நிபுலத்யூத்யூ
 வாகாஹ்யந்ரபீத்யூக ரீகூபிரஹ்யூ! தேவக்யூகாநிபிரஹ்யூதீர ந்ரீகாபிசாஹீ
 என்கிற வதுமான ப்ரமாணமும், உத்தமநம்பியைக்குறித்துபெரியபெருமாள்
 திருவந்தாழ்வானைத்தொட்டுக்காட்டி நம்மணவாளமாமுனிவரைந்திருவந்
 தாழ்வானாக வறியுமென்று ப்ரதமாப்தனாகையாலே யவரருளிச்செய்த ஆப்
 தவாக்யமான சப்தப்ரமாணமுமாகிற ப்ரத்யக்ஷானுமானசப்தங்கள் மூன்றும்
 ப்ரமாணமென்று கண்டுகொள்வது. இவற்றுக்கனித்தி சங்கிதில் தூப்பல்
 பிள்ளையினுடைய கண்டாவதாரத்தில் ப்ரமாணமான உபபத்யாதிகளுக்கு
 மஸித்திசங்கிக்க ப்ரஸங்கிக்கும். அதற்கு பாதக (பாதக) ப்ரமாணமில்லையா
 கையலே ஐதிஹ்யத்தாலு முபபத்தியாலும் ஸித்திக்குமென்றில் அதுப்ரக்ருத
 த்திலும் துல்யம். அதுபுராணஸித்த மென்றில் அந்தபுராணம் ச்ரத்தாஜாப்ய
 கல்பிதமென்று மிடம் தத்ப்ரதிபாத்யரரான தூப்பிற்பிள்ளையினுடைய ஸூக்
 தியாலே ஸித்தம். இதுவும்மேலேவ்யக்தமாம். ஆகையாலே யபாதித (பாதக)
 ங்களான வைதிஹ்யத்தாலும் உபபத்திகளாலும் தத்தவதாரங்களைக் கொ
 ள்ளவேணும். ஸாஹீநாஹீ வகாஹ்யந்ர. இத்யாதிகளுமுண்டிறே. இவர் கோயி
 லிலே ஸகலவிதகைங்கர்யமுஞ்செய்தருளி திருநகரியிலே ஆழ்வார் ஸன்னிதி
 யிலே அழகிமணவாளன் திருமண்டபம்முதலான வனேககைங்கரியங்களுஞ்
 செய்தருளினார். இதனுடைய விஸ்தரம் பகுச்சந்தங்கரிலே கண்டுகொள்ளு
 வது. இது ப்ரசுரமான வாச்சரயனகுருபரம்பலா. இன்னமும் நம்பிள்ளை, பெரிய
 வாச்சான்பிள்ளை, வாதிகேஸரியழகிய மணவாள ஜீயர், வாதிகண்டரவர், இத்யா
 தியாக வெகுபரம்பலாயுமுண்டு. அதிலேபெரியவாச்சாம்பிள்ளை யருளிச்செய்
 தது பெரியாழ்வார்திருமொழிமுதல் தூற்றந்தாதியளவான வங்கோபாங்கபா
 வேநவர்த்திக்கிற விருபத்திநாலுதிவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கும் வ்யாக்யானங்க
 ளும், பரந்தரஹஸ்யம் மாணிக்கமாலே முதலான ரஹஸ்யக்ரந்தங்களும், ஸ்ரீரா
 மாயணாதிகளிலே சிலதனிச்சிலாகங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களும், அபயப்ரதா
 நவ்யாக்யானமும், வராஹசுரமச் லோகவ்யாக்யானமும், ஸ்தோதாத்ரதர்சதுசுலோ
 கீகத்யத்ரயங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களும், இன்னுமனேகங்களுமுண்டு. இவர்
 திருநாமம். க்ருஷ்ண ஸமாஹ்வயர். க்ருஷ்ணபாதர். இவர் திருநகூத்தரம்-ஆவ
 ணிமாஸம் ரோகிணீநகூத்தரம். இவர்தனியன் ப்ரீகூதீ க்ருஷ்ணாஹ்நிபுலதீ.

இது நயினராச்சாம்பிள்ளையருளிச்செய்தது. இவர்புரச்சிகர். அநந்தரம் இவர்திருக்குமாரராய் இவர்திருவடிகளிலே யாச்ரயித்தவர் நயினராச்சாம்பிள்ளை. இவர்திருவிருளிப்பரபந்தம். சூனாநாநா, க்ஷுநாநாநா, சூநாநாநா, சூநாநாநா, சூநாநாநா முதலாகப்பலவுமுண்டு. இவர்திருநாமம்-அபயப்ரதராஜபுத்தர், நயினராச்சாம்பிள்ளை யித்யாதி. இவர் தனியன் சூநாநாநாநாநாநாநாநாநா. இதுவாதிகேஸரியழகியமணவாளஜீயரருளிச்செய்தது. அநந்தரம் இவர்திருவடிகளிலே யாச்ரயித்தவர் வாதிகேஸரியழகியமணவாளஜீயர். இவர்திருவிருளிப்பரபந்தங்கள்-திருவாய்மொழிக்குப் பன்னிராயிரப்படி, த்ரமிடோப நிஷத்தாத்பரியஸாரம், தத்வதீபம், தீபஸங்கிரஹம், தீபப்ரகாசம், ரஹஸ்யாம்ருதம், புத்யாத்மகிந்தை, தீதாய்யாக்யாநம். உடையவர் விஷயமாக ஒருக்கரந்தம், ந்ருஸிம்மாஷ்டகம். இவர் தனியன் சூநாநாநாநாநாநாநாநாநா. அநந்தரம் இவர் திருவடிகளிலே யாச்ரயித்தவர் வாதிகேஸரியழகியமணவாளஜீயர். இவர்திருவிருளிப்பரபந்தம்-ரஹஸ்யத்ரயஸாரமும் இன்னமும் க்ரந்தங்களுமுண்டு.

இன்னமும் நம்பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை, ஸ்ரீரங்காசார்யர் கேசவாசார்யர், ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், ஆதிவண்சடகோபஜீயர். எராயணஜீயர், பராங்குசஜீயர், சடகோபஜீயர், பராங்குசஜீயர்முதலான பரம்பராவிசேஷமுமுண்டு. இது அகோபிலமடஸம்ப்ரதாயம். இவர்கள்திருவிருளிப்பரபந்தங்கள்-திருவாய்மொழிக்குப் பன்னிராயிரப்படி, த்ரமிடோப நிஷத்தாத்பரியஸாரம், தத்வதீபம், தீபஸங்கிரஹம், தீபப்ரகாசம், ரஹஸ்யாம்ருதம், புத்யாத்மகிந்தை, தீதாய்யாக்யாநம். உடையவர் விஷயமாக ஒருக்கரந்தம், ந்ருஸிம்மாஷ்டகம். இவர் தனியன் சூநாநாநாநாநாநாநாநாநா. அநந்தரம் இவர் திருவடிகளிலே யாச்ரயித்தவர் வாதிகேஸரியழகியமணவாளஜீயர். இவர்திருவிருளிப்பரபந்தம்-ரஹஸ்யத்ரயஸாரமும் இன்னமும் க்ரந்தங்களுமுண்டு.

மணவாளமாமுனிகள், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, குருகுலோத்தமதாஸர், பிள்ளைலோகாசார்யர், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை இத்யாதி. இது ரஹஸ்யக்ரந்த ஸம்ப்ரதாய குருபரம்பரை.

ஸகுத்திரகாரரானவ்யாஸபகவான், அவர் சிஷ்யர் ப்ரும்மநந்தி, நாதமுனிகள், உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி ஆனவந்தார், பெரியநம்பி எம் பெருமானார், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான், எங்க ளாழ்வான். நடாதூர் பெரியம்மாள், கிடாம்பியப்பிள்ளார், வேதாந்தாசார்யர், ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணன். இது ப்ருமான ஸ்ரீபாஷ்யஸம்ப்ரதாயகுருபரம்பரை.

ஆழ்வான், ஆண்டான், ஆச்சான், அநந்தாழ்வான், ஆனாபெம்மான் முதலானாருடைய வம்சஸ்த்ருக்குஸ்வம்ச்யரில் ஸ்ரீபாஷ்யஸம்ப்ரதாயகுருபரம்பராவிசேஷங்களுமுண்டு. இதில் கிடாம்பியாச்சான் திருவம்சஸ்த்ரான கிடாம்பியினர் பக்கலிலே மணவாளமாமுனிகளுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம். நடாதூர் பெரியம்மாள். ஸ்கந்தாசார்யர். வேதாந்தாசார்யர் இத்யாதிச்சுப்பரகாசி

இவர்களில் பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஆராயிரப்படியும், பரமர ஹஸ்யமும், அருளிச்செய்தார். எங்கனாழ்வான் புராணரத்ந வ்யாக்யாநமும், ஸாரார்த்தசதுஷ்டயமென்ற ரஹஸ்யமும், ஸங்கதி மாலையும், அருளிச்செய்தார். இவருக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தொன்று திருநாமம். இவர்புரச்சூடர். பெரி பவம்மாள் தத்வஸாரமும், ப்ரமேயமாலே, ஸாரார்த்த சதுஷ்டயகாரிகைகள், ஸத்ஸங்காதித்யாதிசலோகத்ரயமும், அருளிச்செய்தார். அப்புள்ளார் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு ஒருவ்யாக்யாநமும், ந்யாயகுலிசம்முதலானவையுமருளிச்செய்தார். வேதாந்தாசார்யர் சதாதிகக்ரந்தமருளிச்செய்தார்.

நயினூராசார்யர் அநிர்வசநீயகண்டனம், வீரோதபநிறாரம், ஆசார்யமங்களம், முதலானவையருளிச்செய்தார். ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணன், ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கொருவ்யாக்யாநமும், ப்ரபத்தியோககாரிகைகளும், பாகவதவ்யாக்யாநமும், சகபக்ஷீயம், ஸுவாஸூகநிக்ஷிபரணம் இன்ன மனேகக்ரந்தங்களுமருளிச்செய்தார். இந்தஸ்ரீபாஷ்யஸம்ப்ரதாயபரம்பரைகளில் ஷடர்த்தஸங்க்ஷேபம், ப்ரக்ஞாபரித்ராணம், மாநயாதாதம்யநிர்ணயம், ப்ரபதநகவசம், ந்யாயஸூதர்சனம், முதலானவையருளிச்செய்தவர்களுமுண்டு.

இதீதீர்ம்சத்ப்ரசன்யாம் குருபரம்பரா

விஷயத்விதீய ப்ரசநோத்தரம்.

இப்படி யுபயஸம்ப்ரதாயகுருபரம்பரா ப்ரஸ்தாவத்தாலே தத்ப்யுபகதார்த்தங்களில் அஷ்டாதசார்த்தமான பக்ஷபேதத்தை அஷ்டாதசஸம்வர்தமென்று வ்யவஹரிப்பார்களாகையாலே தத்விஷயத்ருதீய ப்ரசன்யத்திற்குத்தரம் எங்ஙனே? பென்றில் பகவத்க்ருபை ஸ்வேஹதுகையென்று வேதாந்தாசாரியருடையபக்ஷம்; அது நிர்ஹேதுகையென்று லோகாசாரியருடையபக்ஷம். க-மோக்ஷரூபபலத்தில் பேதமில்லையென்று வேதாந்தாசார்யருடையபக்ஷம்; அதிகாரிபேதேந்பேதமுண்டென்று லோகாசார்யருடையபக்ஷம். உ. கர்மக்ஞானங்களுக்கு பக்த்யங்கத்வமல்லது ஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வமில்லையென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்ஷம். அவற்றுக்கு ஸ்வதந்த்ரஸாதநத்வமும் அதிகாரிகளுடைய வபிப்ராய தேதேந உண்டென்று லோகாசார்யருடைய பக்ஷம். ட-ஸ்ரீக்ருஸ்வரூபதோவிபுத்வமுண்டென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்ஷம். அவளுக்குஸ்வரூபதோவிபுத்வமில்லை; ஜ்வாந்தரவத் அணுத்வமேயாகிலும் சக்திவிசேஷத்தாலேயுகபத் அனேகத்ரஸ்திதியும் விக்ரகவ்யாப்தியுமுண்டென்று லோகாசார்யருடையபக்ஷம். ச-பிராட்டிக்கு மோக்ஷோபாயத்வமுண்டென்று வேதாந்தாசார்யருடையபக்ஷம்; அதில்லை, புருஷகாரத்வமேயுள்ளதென்று லோகாசார்யருடையபக்ஷம். டி-வாத்ஸல்யம் தோஷாதர்சனமென்று வேதாந்தாசார்யருடையபக்ஷம். அது தோஷபோக்யத்வமென்று லோகாசார்யருடையபக்ஷம். சு-தயை, பரதுக்கநிராகரணேச்சாருபையென்று வேதாந்தாசார்யருடையபக்ஷம். அது பரதுக்கதுக்கித்வருபையான பரதுக்காஸஹிஷ்ணுதையென்று லோகாசார்யருடையபக்ஷம். எ.

பிரபந்தம் பத்திவன்மோகோபாயமென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம் அது ஸித்தோபாயாதிகாரிவிசேஷணத்தி ளுபமென்னு லோகாசார்யருடைய பக்தம். அ - பிரபத்தி அகிஞ்சனமாத்ராதிகாராயென்று வேதாந்தாசார்யரு டைய பக்தம். அது ஸிஞ்சனத்திஞ்சன ஸாதாரணயேனஸ்வரூப யாதாத்தம்யக் ஞானபுத்த விதிகாராயென்று லோகாசார்யருடையபக்தம். கூ - பிரபத்திவிதி யிலே உபாயாந்தரத்தயாகவசம் அச்சத்திப்பிரபத்தயாகாறுவாதமென்று வேதா ந்தாசார்யருடைய பக்தம். அது உபாயாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்தங்களா கையாலே பிரபத்தயங்க பூதத்தயாக விதிருபமென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். க0 - உபாயாந்தரம் ஸ்வாதிகாரிகளுக்கு அனுரூபமென்று வேதாந்தா சார்யருடையபக்தம். அது பரதந்தர ஸர்வசேதகனுக்கு ஸ்வரூபவிருத்தமெ ன்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். கக - பிரபன்னனுக்கு விஹித கர்மானு ஷ்டானம் பகவத்பிரீத்யர்த்தம் பகவதாக்ஞாமூலகமென்று வேதாந்தாசார்ய ருடையபக்தம். அது ஆர்ஞ சம்ஸயமூலகமென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். கஉ. ஆனுக்ல்யாதி பஞ்சகம் ப்ரயோஜனாதிகளைப்போல் பிரபத்தயங்க மென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். அது அவகாத (அவகாத) ஸ்வேதம் போலே ஸம்பாவிதஸ்வபாவமென்று லோகாசார்யருடையபக்தம். கூ-பிரப த்தி நியமே அபூர்வஸ்தாநீயப்ரஸாத ஹேதுவென்று வேதாந்தாசார்யருடை யபக்தம். அது பரதப்பிரபத்தியிலே வ்யபிசாரதர்சனத்தாலே ப்ரஸாதஹேதுவ ன்மென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். கசு-பிரபன்னனுக்கு மஹாபாதகம் ப்ரஸக்தமானால் அகிஞ்சன விஷயத்தில் புரஃபிரபந்தம்ப்ராயச்சித்த மென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். பூர்வக்ருதப்பிரபத்தி ஸ்மரணம் தத்ப்ராயச் சித்தமென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். கரு-உத்தமாதிகாரியான நிக்ரு ஷ்டவார்ணப்ரபன்னன் வர்ணசர்மாதுருணமாக வாங்மாத்தோண பூஜ்யனெ ன்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். அவன் குலதெய்வத்தோடொக்க பூஜ் யனென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். கசு - அனுபரிமாணஜீவஸ்வரூபத் திலே விபுஸ்வரூபனான வீச்வரனுக்கு பரிஸமாப்யவ்ருத்தியாவது அனுவஸ்து விலேயிருந்துகொண்டே ஸர்வநிர்வஹண சக்தியுத்தனயிருக்கையென்று வே தாந்தாசார்யருடையபக்தம். க்ருசமஹத்தீர்க்கஹ்ருஸ்வங்களான கடல்யக்தி களிலே கடத்வஹாதி பரிஸமாப்யவர்த்திக்குமாப்போலே ஈச்வரன் பரிஸமா ப்ய வர்த்திக்குமென்று லோகாசார்யருடையபக்தம். கஎ - கைவல்யம் அநித் யமென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். அது நித்யமென்று லோகாசார்ய ருடையபக்தம். கஅ. இத்தொருப்பிரகாரம் அஷ்டாதசவாதம்.

பிரகாராந்தரமுமுண்டு. எவ்வனையென்றில்-ஈச்வரலாபம் சேதகனுக்கு பலமென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். உடைமையினுடைய லாபம் உடையவனுக்காகையாலே சேதகலாப மீச்வரனுக்கு பலமென்று லோகாசா ர்யருடையபக்தம். க - வ்யாப்தி, தசதிக்கஸம்பந்த ரூபாயென்று வேதாந்தா சார்யருடை பக்தம். அகம்தகடனா ஸாமர்த்த்யத்தாலே அனுக்களிலே அந்தர் வ்யாப்தியென்று லோகாசார்யருடையபக்தம். உ - என் றித்தொருபிரகாரம். இவ்வனுமன்றிக்கே ப்ரணவத்தை யொழியவே திருமந்தரத்திற்கு அஷ்டாஷ்ட

ரத்வமென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். ஸ்வரரஹித ப்ரணவத்தோடே கூடியே அஷ்டாக்ஷரத்வம் ஸர்வாதிகாரமென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். க. நித்யமுக்தர்களுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதி சக்தியில்லையென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். பகவந்நியமனமடியாக வவர்களுக்கும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிக் தியுண்டென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். உ-கைவல்யாநுபவாநந்தரம் பக வதநுபவ முண்டென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். அதில்லையென்று லோகாசார்யருடைய பக்தம். ஈ-கைவல்யஸ்தாநம் ப்ரக்ருதி மண்டலத்தி லே யென்று வேதாந்தாசார்யருடைய பக்தம். அதற்குப் புறம்பென்று லோ காசார்யருடைய பக்தம். ச. இந்த நாலுபேதங்களையுங் கீழ்ச்சொன்ன பதினெ ட்டிலே பதினாறு பேதங்களையுங் கூட்டி அஷ்டாதசபேதமாக்கி ஒருப்பிரகா ரமாகச் சொல்லுவர்கள். இன்னமும் ஸ்தோத்ரரத்ந சதுஸ்லோகி சுத்யத்ர யாதிகளுக்குப் பெரியவாச்சாம்பிள்ளை செய்தருளின வ்யாக்யாநங்களோடே வேதாந்தாசார்யர் செய்தருளின வ்யாக்யாநங்களுக்கு பரு விரோதங்களுண் டாய் தத்தத் பேதங்கள் பலவுமுண்டு. இது விஸ்தரபயத்தாலே யெழுதித்தி லோம். இவற்றிற் கீழ்ச்சொன்ன பதினெட்டிலே ப்ரதமத் விதீய ஸப்தம தச மைகாதச த்வாத சாஷ்டாதசங்கள் வேதாந்தாசார்யருக் கபிமதமென்று அவர் ஸ்ரீஸூக்திகளிலே லபிக்கையாலே சில வாதங்கள் இவராலே கண்டிதங்களெ ன்று சொல்லுகிறது. ரஹஸ்யத்திரயத்திற்கும் ச்ருதீதிஹாஸ புராணங்களுக் கும் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளுக்கும் புத்தி வைதிநியத்தாலே அர்த்தாந்தரவாண்நம் பண்ணுகையாலே இந்த பேதங்களுண்டாப்த்தன.

இதிதீர்ம்சத்ப்ரச்ச்யாம் த்ருதீய

ப்ரச்நோத்தரம்.

இவர்களுக்கு அந்யோந்ய விரோதம் ஆர்நாளிலே என்ன காரணத்தினு லே யுண்டாய்த்தென்றில் :- உபயஸம்ப்ரதாயகூடஸ்தரான பின்னான் செய் தருளின வாறாயிரப்படி பரமரஹஸ்யம் முதலானவற்றை யடியொற்றிக்கொ ண்டு பெரியவாச்சான்பிள்ளை லோகாசார்யர்கள் செய்தருளின க்ரந்தங்களை யறுவதித்து தூஷிப்பதாக வேதாந்தாசார்யர் ப்ரவர்த்திக்க, வது பொறாமல் அதிப்ரபலராய் அதிவாக்மியான நயினராச்சாம்பிள்ளை அததைப் பரிகரித்து அவர்க்ரந்தங்களை யறுவதித்து தூஷிப்பதாக க்ரந்தங்களைச் செய்ய, வாதிகே சரியழகியமணவாளஜீயர் முதலானாரும் அப்படியே செய்ய, லோகாசார்யாநுஜ ராய் பெரியபெருமானுடைய வவதாரமான வழகிய மணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் வேதாந்தாசார்யரோடே ப்ரத்யவஸ்தாநம்பண்ணி வாதங்களுங் க்ர ந்தங்களுஞ் செய்தருள, ஒருநாள்வனாயிலே நம்பெருமாள் புறப்பாட்டிலே நயினாருக்கும் தூப்பில் பிள்ளைக்கும் சில ப்ரதிக்ளைகள் நடக்க, நயினாரும் பெ ருமானொழுந்தருளுகிற நாலுவிதியிலும் நாலுப்ரகரணமாக பரமாசார்யரான பராங்குசருடைய ஹ்ருதயத்தை யுபந்யஸிக்க நாலுப்ரகரணத்திற்கும் நாலு திருமலைகள் கழல, அவற்றை நம்பெருமாள் நயினாருக்கு ஸாதித்தருளி தூப் பில்பிள்ளையை முகிந்தோமென்ன, தூப்பில்பிள்ளையும் மேல்நாட்டிற் கெழுந்த ருளி சிலகாலங் கழிந்தபின்புமீண்டும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி லோகாசார்ய

ருடைய ஹ்ருதயாதுஷ்டாநமாக சில க்ரந்தங்களைச் செய்தருளினொன்று சொல்லுவார்கள். தூப்பில்பிள்ளை பெரியவாச்சாம்பிள்ளையினுடைய வைபவத்தை ஸ்வப்நத்திலேகண்டு அதுதத்தராய் ஆச்சாம்பிள்ளை ஸந்திதியிலே சென்று தேவரீர் திருவுள்ளத்திற்குப்புறம்பாக சிலவற்றைப் பரவர்த்திப்பித்தேன்; அபசாரப்பட்டேனென்று கூமைகொள்ள வாச்சாம்பிள்ளையு முகந்தருளித்திருப்பா னாழ்வாராத் திருவாராதனமாகப் பெறும்படி நியமித்தருளி விடைகொடுக்க தூப்பில்பிள்ளையு மன்றுமுதல் அவர் திருவுள்ளத்திற் கதுருணமாக சில க்ரந்தங்களைச் செய்தருளினொன்று சொல்லுவார்கள். இது தூப்பில்பிள்ளை யீடு பாட்டிலே வ்யக்தம். திருப்பாணாழ்வார் திருவாராதநமானமையும் தயாசதகந் யாஸ்திலகாதிகளும் ஸம்வாதியாயிருக்கிறபடியாலே ஏகதேசானுதி ந்யாயத் தாலே தூப்பில்பிள்ளை யீடுபாட்டை ப்ரமானமாகக்கொள்ளத் தட்டில்லை. அபிநவகத்தருகக்ரந்தங்களுக்கு அந்யோந்ய விரோதத்தை யந்யதராதுருண மாக நயிப்பித்து சமிப்பிக்கப்பார்த்தால் குகவிக்குதவத் (குகவிக்யுதவந்ஸூர ஸூ) அஸ்வாரஸ்யம் வரும். வைபவவாதமென்றால் ப்ரமான்யத்திற்குக் கொற்றையாம். ஆகையாலே திருமுழிசைப்பிரானுடைய சைவவைஷ்ணவ ஸூத்திகளுக்குப்போலே தசாபேதேந விரோதம் சமிப்பிக்கவேணும். அதில் தசைகளுக்கு பெளர்வாபர்யநிச்சாயக (ஸாஸ்யஸரஸ்யஸ்யுயக்ய) ஹேத்வாகா ங்கைஷ்யிலே ஸபூத்ய ஸ்ரூயஸ்யூரீரில் ப்ரஸித்தமான தூப்பில்பிள்ளையீடு பாட்டை நிச்சாயகமாக வவர்களுக்கும் கொள்ளவேணும்.

இதிறும்சத் ப்ரச்ந்யாம் துரீய ப்ரச்நோத்தரம்.

வேதாந்தாசார்யர் ஸ்ரீபாஷ்யநிர்வஹணம் பண்ணினபடி யென்னெ ன்றில்- முற்காலத்திலே கோயிலுக்கு துருஷ்கராலே விப்லவம்வர லோகாசார்யர் நம்பெருமானுக்குத் திருமேனிக்காவலாகவலசையெழுந்தருள, துருஷ்கர் பின்தொடராமெக்காக மற்றுள்ள பன்னிராயிரம் திருநாமங்களும் இருந்த படியே யிருந்து தங்கள் திருமேனியைக் கத்திக்கொயாக்க வப்போது வேதாந்தாசார்யர் யளவநஸ்தரா யிருந்தபடியாலே அபீதிஸ்தவம் ஸ்ரீநிந்நம் செய்தருளித் தம்மையும் தப்பவைத்துக்கொண்டு ச்ருதப்ரகாசிகாகோசத் தையும் ரகஷித்து அநந்தரம் பாத்திரங்களிலே விநியோகித்தும் (ஸந்யாஸ ஷ்யம் ஸாஸ்யம்) அந்யாபாஷ்யம் பாஷ்யமென்கிறபடியே உம்முகத்தாலும் சத தூஷண்யாதி க்ரந்தகரண முகத்தாலும் ஸ்ரீபாஷ்யநிர்வஹணம் பண்ணினார். இத்தை (ஸ்ரீஸ்ரீஸாஸ்ய ஸாஸ்யஸாஸ்ய ஸரக்ஷீஸ்யூரீயில்) ஆசார்யமங்க ளத்திலே நயினாசார்ய ருளிச்செய்தார். இவர்விஷயமாக (நினைவீ ஸ்ரீஸாஸ்யஸ்யூரீ) என்கிற தனியனை நயினாசார்ய ருளிச்செய்தார். திருவே ங்கடமுடையான் ஸாதித்தருளினொன்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இவருக்கு பட் டர் திருநாமமான வேதாந்தாசார்யனென்கிற திருநாமத்தைப் பெரியபெருமா

ள் ஸாதித்தருளிநார், ஸர்வதந்திர ஸ்வதந்திரன்கிற திருநாமத்தை ஸ்ரீரங்க நரசிம்மார் ஸாதித்தருளிநார், என்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

இதீதீர்ம்சத்ப்ரச்ந்யாம் பஞ்சம

ப்ரச்நோத்தரம்.

வேதாந்தாசார்யர், குருபரம்பரையி லெங்கேயிருந்து பிரிவென்றில் -
எம்மெருமானார், கிடாம்பியாச்சான், கிடாம்பிராமதஜாசார்யர், ஸ்ரீரங்கராஜ
குரு, கிடாம்பியப்புள்ளார், வேதாந்தாசார்யர், என்று க்ரமமாகையாலே
கிடாம்பியாச்சான் வகுப்பிலே பிரிவு. அதிலிவர் திருவடிகளிலே யாச்ரயித்த
வர் நயிநாராசார்யரும் ப்ரம்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜீயரும். அதில் ப்ரம்மதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரஜீயர் திருவடிகளிலே யாச்ரயித்தவர் வாத்ஸயவரதாசார்யர். அவ
ரை யாச்ரயித்தவர் வரதவிஷ்ணவாசார்யர். அவரை யாச்ரயித்தவர் தயாதீச
குருத்தமர். அவரை யாச்ரயித்தவர் ந்ருஸிம்மார்யர். அவரை யாச்ரயித்தவர்
வரதார்யர். அவரை யாச்ரயித்தவர் பராங்குசார்யர். அவரை யாச்ரயித்தவர்
தாதாசார்யர். அநந்தரம் ராமானுஜாசார்யர். அநந்தரம் ஸ்ரீவேங்கடார்யர்.
அநந்தரம் ஸ்ரீவிராகவார்யர். அநந்தரம் ஸ்ரீரங்கபதி தேசிகர். அநந்தரம் ஸ்ரீ
ரங்கநாதார்யர். அநந்தரம் ஸ்ரீதத்வஸித்தாஞ்சநநிர்னமாத்தரு வேதாந்தராமாது
ஜஜீயர். அநந்தரம் கோபாலாசார்யர். அநந்தரம் வேதாந்தராமாதுஜ ஜீயர்.
இவர்களுக்குள் சிலருக்கு தப்தசங்கராங்கனமும் க்ரந்தமுமுண்டு. சிலருக்கு
க்ரந்தமாத்ரம் வேதாந்தாசார்யர் ஸம்ப்ரதாயத்திலே யென்று சொல்லுவார்
கள், ப்ரம்மதந்த்ர ஜீயர் துடங்கி ஜீயர்கள் க்ரமமாகவந்த மடம் ப்ரம்மதந்த்ர
ஜீயர் மடமென்று சொல்லுவார்கள். வேதாந்தாசார்யர் தம்முடைய சிஷ்யரா
ன ப்ரம்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஜீயருக்கு தம்முடைய திருவாராதநமான ஸ்ரீஹய
க்ரீவரை யெழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்தான்று சொல்லுவார்கள். இவ
ருக்கு பிதா அநந்தாசார்யர். அவருக்கு பிதா புண்டரீகாஷ்யஜ்வா. வேதாந்
தாசார்யர்குடி தூப்பில். அவதாரஸ்தலம் பெருமாள்கோவில். அவதரித்தவ
ருஷம் கலியுகத்தில் சகாப்தம் ஆயிரத்து நூற்றுத் தொண்ணூத்திரண்டாவ
தான் சக்லவர்ஷம். திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினது சகாப்தத்தில் ஆயிரத்தி
யிருநூற்றி முப்பத்திரண்டாவதான ஸௌம்யவருஷம்.

இதீதீர்ம்சத்ப்ரச்ந்யாம் ஷஷ்ட

ப்ரச்நோத்தரம்.

இவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் ஆசாரபேதம் வந்தபடி யென்னென்றி
ல்-ஸ்மிருதி வெவ்வேறு பட்டிருக்கையால் அதுஷ்டாந விகல்பங்களுண்டாய்
அதிகாரிகளுடைய ருசிபேதத்தாலே சிலர் சிலவற்றையதுஷ்டிப்பதும், சிலர்
சிலவற்றை யதுஷ்டிப்பதுமாயிருக்கும். வஸ்துநி விகல்பங்களுண்டாகாமையா
லே தத்வவிஷயத்தில் அந்யோந்யவிருத்த பகஷங்களில் ஒன்றையழித்தல்லது
ஒன்று ஜீவியாது. அதுஷ்டாநவிஷயத்தில் தேசாதிகாரி ருசிபேதத்தாலே
ஸ்ச்சிகவிகல்பமும் வ்யவஸ்திதவிகல்பமுகூடும். இன்னும் ஏகப்ரமாணத்திற்கு

இதற்றிம்சத் ப்ரசந்யாம் ஸப்தம்

ப்ரச்னோத்தரம்.

அநந்தரம் திருமண்காப்பு பேதப்ரச்சந்திற்றகுத்தரம். ஆசாரபேதத்திலே அந்தர்பூதமானாலும் ப்ருதக்ப்ரச்சம்பண்ணினபடியினாலே ப்ருதகுத்தரஞ் சொல்லுகிறோம். இங்கும் பூர்வோக்த ஸ்ம்ருதிவைவியத்தாலே ப்ரகாரபேதமுண்டு. அதில் ஸ்ரீ:ஸ்வாக்யம் என்றும், ஸ்வாக்யம் ஸ்ரீ:ஸ்வாக்யம் என்றும் ப்ரமாண வசநங்க ளிருக்கையாலே அடிப்பாதையில்லாத திருமண்காப்பை யவர்க ளாதுஷ்டிக்கிறார்கள். ஸ்வாக்யம் ஸ்வாக்யம் என்கிற பராசரஸம்ஹிதாவசநமாகிற உபபத்தியும், கோயிற்றிருமலை பெருமாள் கோயில் முதலானவிடங்களிலே திருக்கோலங்களிலும் கோபுரமண்டபப்ரகாரராதிகளிலும் சிலாதாம்ரஸத்தாலுபேண உபபாதத்தோடேகடின ஊர்தவபுண்ட்ரப்ரதிக்ருதிகள் பருகாலமாயிருக்கிற ஸம்ப்ரதாயமுமாகிய விர்த ப்ரமானோபபத்தி ஸம்ப்ரதாயங்களாலே அடிப்பாதத்துடனே கூடத்திருமண்காப்பைத்தென்னாசார்யர்கள் அதுஷ்டிக்கிறார்கள். இன்னமும் (ஸ்ரீ:ஸ்வாக்யம்

செ) என்கிற ஸாமான்ய வசநத்திற்கு (ஸ்சந்திசுநசநசுந கச்சந்திசுநசுந) என்கிற விசேஷத்திலே பர்யவஸாநமாகையாலே குண்டலீத்யாதி விசேஷண ஸாமர்த்யத்தாலே அடிப்பாதம் ஸித்தம். இப்படியே புண்ட்ரங்களிலே திர்ய க்த்வோர்த்வத்வங்களாகிற வாக்ருதிபேதமும் பஸ்மம்ருத்திகாதி ரூபமானத்ர வ்யபேதமும், ஊர்த்வாக்ருதியிலே ஸச்சித்ராச்சித்ரபேதமும், மிருத்திகாத்ர வ்யத்திலே ச்வேதபீதாதிபேதமும் ஸ்ம்ருதிவைசித்ரயத்தாலே வந்ததிநே. அப்படியே இதிலும் ருசிபேதத்தாலே யதுஷ்டாநபேதமும் வந்தது.

இதரிம்சத்ப்ரசந்யாம் அஷ்டம
ப்ரசநோத்தரம்.

அநந்தரம் ச்ருதப்ரகாசிகா வதரண ப்ரகாரப்ரசநத்திற் குத்தரம் ஸ்நானேயென்றில்-பட்டர் திருவம்சத்திலவரான வாக்விஜயபட்டர்குமார ரான சுதர்சநபட்டர்கோயில் நின்றும் சிஷ்யாநுக்ரஹார்த்தமாகவும் திவ்யதே சயாத்ரார்த்தமாகவும் தொண்டரமண்டலத்திற் கெழுந்தருளி பெருமாள் கோயிலுக் கெழுந்தருள அங்கே அஸ்திகிரியினுடைய வடியிலே நடாதுர் பெரியம்மாள்,கிடாம்பியப்புள்ளார் முதலானார்க்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் நடத்தியருள அவற்றைக்கண்டு அநிதர ஸாதாரணமான அம்மானுடைய உபந்யாஸ வை தக்த்யத்தை யதுபவித்து, அவர்ஸந்நிதியிலே தாமும் ஸ்ரீபாஷ்யம் அதிகரிப்ப தாகத் திருவுள்ளம்பற்றி தேசஸஞ்சாரந் தவிர்ந்து பன்னிரண்டு ஸம்வத் ஸரம் பெருமாள்கோயிலிலே வாஸம்பண்ணிக்கொண்டு அம்மாள் ஸந்நிதியி லே பாஷ்யம் அதிகரித்துக்கொண் டிருந்தார். இவர் உருக்கள்தோரும் உபந் யாஸ வைசித்ரயத்தை யஸங்கீர்ணமாக தரித்துக்கொண்டு மிதபாஷியாயிரு ப்பர். இவர் ஒருநாள் காலகேஷபத்திற் கெழுந்தருளுவதற்கு விளம்பப்பட அம்மாள், அப்புள்ளான்முதலான ஸ்ரீபாதமுதலிகள் திரண்டிருந்தவளவிலும் காலகேஷபம் துடங்காமல் இருக்க முதலிகள் எதற்காகவென்ன,சுதர்சநபட் டர் வரக்கானோமேயென்ன, இவர் க்ரஹணதாரணகூமரன்மென்று கொ ண்டி முதலிகள் சிலவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்ய அம்மாள், பட்டொழுந்தரு ளின் வளவிலே பட்டோ நாம் சொன்னத்தி லேதாஹுமக்குப் போருமாகில் ஒன்றைச்சொல்லுமென்ன எந்தவுருவிலுபந்யாஸத்தை யடியேன் விண்ணப் பஞ்செய்வதென்ன ஆகிலுருத்தொரு முபந்யஸியுமென்ன, பட்டரும் உருத் தொருமஸங்கீர்ணமாக சப்தாதுவாதத்தோடேகூட வுபந்யஸிக்க,அம்மானும் முதலிகளும் போரவிஸ்மயப்பட்டார்கள். இப்படிபழுக்க குருகுலவாஸம்பண் ணி லபித்த கஹநகம்பீரபாஷ்ய தாத்பர்யார்த்தங்களைப் பெரியபெருமாள் நியமனத்தாலே பட்டோலைகொண்டு ச்ருதார்த்தங்களை ப்ரகாசிப்பிக்கையா லே ச்ருதப்ரகாசிகையென்று திருநாமஞ்சாற்றினார். புறம்புள்ள க்ரந்தகாரர டங்கலும் ஸ்வஸ்வ க்ரந்தங்களுக்கு க்யூசாய்ம் க்ருதாயாமென்றும், விரசி தாயாமென்று மித்யாதி விசேஷணமிடுவர்கள். இவர் அங்ஙனன்றிக்கே பரம ப்ராமானிகராகையாலே ஸ்வகபோலகல்பிதத்வசங்குகளங்கமற விலிதிதாயா மென்று விசேஷணமிட் டருளினார். இத்தைப் பெருமாள் கண்டருளிப்போ

PM

இதழ்ரிம்சத்ப்ரசந்யாம் நவம

ப்ரச்னோத்தரம்.

இதிலும் சதப்ரசங்க்யாம் தசம

ப்ரக்ஞோத்தரம்.

அநந்தரம் மூப்பத்தாரூயிரப்படிக்கு பாஷ்யகாரர் நியமனமில்லையென்று சிலர் சொல்லுகிறார்களாம். அதென்னவென்கிற ப்ரசந்திற் குத்தரம் எங்ஙனையென்றில் - பாஷ்யகாரர் காலத்திற்கும் மூப்பத்தாரூயிரப்படி பவதரித்தகாலத்திற்கும் பரு வ்யவதானமாகபடியினாலே இது பாஷ்யகாரர் நியமநத்திற்கு யோக்யதை யில்லாமையாலே இதற்கு பாஷ்யகாரர் நியமநம் இல்லையென்று சொல்லுமது வ்யர்த்தோக்தி. நியமநயோக்யதை யுண்டாயிருக்க வதில்லாவிடிவிதே குற்றமாவது. ஆகையால் அது தோஷமன்று. இன்னமும் கீழ்ச்சொன்னபடியே பாஷ்யகாரர் தாமும் செய்தருளாதே பிள்ளாணை நியமித்த வி துமேலும் வ்யாக்யானந்தராது மிதி வ்யஞ்ஜனார்த்தமிதே. ஆகையால் பவிஷ்யத்த்ருஷ்ட்யா வ்யாக்யானங்கள் நாலுக்கும், ஆரூயிரப்படி நியமனமேநியமனமென்று ஸித்தமாகையாலே இதற்கு பாஷ்யகாரர் நியமநமில்லையென்றுசொல்லுகை துருக்தி. பரந்து ஸர்ஸு இதற்குநம்பிள்ளை நியமநமில்லையென்பதொன்றுண்டி. அது பெரியபெருமாள் நியமனமுண்டாகவந்தால் லோகத்திற்கு அத்யந்தவிச்வஸநீயமாயிருக்குமென்று மபிப்பிராயத்தாலே சில

நாள் அதைநியமனமில்லையென்கிற வ்யாஜத்தாலே வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருந்தபின்பெரியபெருமாள் நியமனத்தாலே ஈயுண்ணிமாதவர் முகமாகப் ப்ரவர்த்திப்பித்தாராகையாலே குற்றமாகாது. ஆகையால் இதுக்கொரு குற்றமில்லை.

இதீதீர்ம்சத்ப்ரச்ச்யாம் ஏகாதச
ப்ரச்ச்நோத்தரம்.

அந்தரம் ஆறுவார்த்தை முதலானவை விஷயமான ப்ரச்சந்திற்ருத்தரம். எங்ஙனையென்றில் - இளையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி மடத்தேரவெழுந்தருளி நம்பியுடனே சென்று அடியேன் சில நினைவுகளை நினைத்திருந்தேன்; அவையேதென்று பெருமானுக்குத் தேவரீர் விண்ணப்பம் செய்து அவருளிச்செய்ததை அடியேனுக்குக் கருளிச்செய்ய வேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அன்றிராத்திரி பெருமானை யபுபவித்து இளையாழ்வார் விண்ணப்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அவற்றை யருளிச்செய்ய வேணுமென்ற அதற்குத் தேவப்பெருமா ளருளிச்செய்யும்படி :- பரதத்வம் நாமே. பேதமே தர்சகம். உபாயமும் ப்ரபத்தியே. அந்நிமஸ்மிருதிவேண்டா. சரீராவஸானத்திலே மோக்ஷம். பெரியநம்பி திருவடிகளிலே யாச்ரயிப்பது. என்றிவ்வாறுவார்த்தைகளை யருளிச்செய்தார். இப்படி யிளையாழ்வா ரபிப்ராயத்தின்படியே திருக்கச்சிநம்பி முகமாகத் தேவப்பெருமா ளாறுவார்த்தை யருளிச்செய்தார். இப்படி தேவப்பெருமாள் அருளிச்செய்த பேததர்சகத்தை நிர்வஹிக்கைக்காக வேதாந்த குத்ரபாஷ்யஞ் செய்தருளத் திருவுள்ளம்பற்றி யதற்கு போதாயன வருத்திக்ரந்த கோசம் வேணுமென்று விசாரித்து, முற்காலத்திலே உத்தரதேசத்திலே ஒருராஜா விம்சதிலக்ஷ பரிமிதமான வருத்திக்ரந்தத்தை யத்யேதாக்களுக்கு சுகாத்யயனார்த்த (ஸௌப்யம் ஸாஹ) மாக லக்ஷக்ரந்த பரிமிதமாக்கி வைத்தான். அது அந்தராஜவம்சபரம்பரையிலே யிருக்கிறதென்று கேட்டு ஆழ்வானுமுடையவரு மங்கேறவெழுந்தருளி ப்ரயத்தந்தினாலே கோசத்தைவாங்கித் திருக்கண்மலர்சாற்றி யந்தரம் கோசம் தூர்க்கடமானவாறே உடையவர் திருவுள்ளம் கன்ற, ஆழ்வான் உடையவரைப் பார்த்து கோசமில்லையென்று திருவுள்ளம் கன்றவேண்டா, அந்த வருத்திக்ரந்தமடைய அஸ்கலித வர்ணபூர்வீகமாக தேவருடைய கடாக்ஷத்தினாலே அடியேனுடைய சித்தத்திலே விதிமாயிருக்கிறதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் போரவுகந்தருளி கோயிலேற வெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யஞ் செய்தருள வுபக்ரமித்து வருத்யனுஸாரோண செய்தருளவதாக ப்ரதிக்கொபண்ணியதற் கனுருணமாக வாழ்வான் விண்ணப்பஞ்செய்த வருத்திக்ரந்த சகலங்களைத் தாம் ஸ்வக்ருதபாஷ்யார்த்த ஸம்வாதமாக மத்யே மத்யேயெடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளைத் தலைக்கட்டி யருளினார். அந்தரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கொண்டு திக்விஜயம் பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அங்கு நின்றும் புறப்பட்டி பூர்வதிருபக்ரம ஸூர்யபிஷேகம் மாக சோளபாண்டிய கேரளதேசங்களுக்கெழுந்தருளி அங்கு ஸாளக்ரமாதிரி திவ்யதேசங்களை யெல்லாம் சேவித்துக்கொண்டு அங்கிருக்கிறகுத்ருஷ்டி

வித்வான்களை ஐயித்து பட்டிமண்டபத்தைக்கிட்டி ஸரஸ்வதிபண்டாரத்தே
ற வெழுந்தருளினவளவிலே ஸரஸ்வதிதானே வாசஸ்த்திறந்துகொண்டு அதிதோ
புறப்பட்டு உடையவரைப் பார்த்து க்ஷயஸ கப்யாஸ வாக்யத்திற்கு அர்த்தம்
கேழ்க்க, இவரும் கப்யாஸமென்று இரவிகர விகஸிதமென்றபடி யென்ன,
ஸரஸ்வதியும் ஸந்துஷ்டையாய் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை சிரஸாவழித்து பாஷ்யகார
ரென்று திருநாமஞ்சாற்றி ஹயக்ரீவையு மெழுந்தருளப் பண்ணிவைத்துக்
கொடுத்து மிகவு முபலாளித்து முன்னிங்குவந்த சங்கரன் “கப்யாஸமென்று
மர்கடப்ருஷ்டமென்றபடி” யென்று நிஷீரார்த்தத்தைச் சொன்னான். நீரென்
கருத்தறிந்து யதார்த்தமாக ச்லாக்யார்த்தத்தைச் சொன்னீரென்று சொன்
னான்.

இதிதரிம்சத்ப்ரச்ந்யாம் த்வாதச
ப்ரச்நோத்தரம்.

பாஷ்யகாரருக்கு முன் விசிஷ்டாத்வைத விஷயமான பாஷ்யாதிகளு
முண்டோவென்கிற ப்ரச்நத்திற்குத்தரம் எங்ஙனேயென்னில் - த்ரமிடபாஷ்ய
யகாரர் செய்தருளின த்ரமிடபாஷ்யமென்கிற பாஷ்யமும், தத்விஷயமான
உகையென்கிற வ்யாக்யாமும், அதிப்ராசீனரான பகவத் ச்ரீவத்ஸாங்க மிச்ர
ராலே செய்யப்பட்ட விசிஷ்டாத்வைத விஷய ப்ரம்மஸூத்ர பாஷ்யமுமுண்
டு. டங்கத்ரமிடகுஹதேவ பாருசி ப்ரப்ருதிகள் பண்ணின விசிஷ்டாத்வைத
விஷய க்ரந்தங்களுமுண்டு. போதாயனவ்ருத்தியும் விசிஷ்டாத்வைத விஷ
யையாய் எவ்வாத்திற்கும் ப்ரதம ப்ரவ்ருத்தையாயிருப்பதுண்டு. நாதமுனி
களுமாளவந்தாரும் விசிஷ்டாத்வைத விஷயமாகச் செய்தருளின க்ரந்தங்
கள் பலவுமுண்டு.

இதிதரிம்சத்ப்ரச்ந்யாம் த்ரயோதச
ப்ரச்நோத்தரம்.

இத்தால்டங்க த்ரமிடகுஹ தேவாசார்யரான்கிற சங்கைப்ரச்நத்தி
ற்கு உத்தரம் அர்த்தாதுக்தம். இவர்கள் ப்ரம்மஸூத்ர வ்ருத்திகாரரான
போதாயன சிஷ்யபரம்பராதர்ப் பூதர்.

இதிதரிம்சத்ப்ரச்ந்யாம் சதுர்தச
ப்ரச்நோத்தரம்.

பாஷ்யகாரர்முதல் பாஷ்யப்ரவர்த்தக ரின்னொன்று மிடம் த்வித்ய
ப்ரச்நத்திலே சொன்னேம். எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யம் செய்தருளி தம்மு
டைய திருத்தங்கையாரான பூமிப்பிராட்டிக்குக் குமாரரான வாத்ஸயவரத
விஷ்ணுவார்யர் என்னப்படுகிற நடாதுராமவானுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்மாஸ
னாதி ராஜ்யத்தை ஸாதித்தருளினார். அவர்முதலாயு மொரு பரம்பலாயுண்டு.

இதிதரிம்சத்ப்ரச்ந்யாம் பஞ்சதச
ப்ரச்நோத்தரம்.

இப்படி மணவாளமாமுனி பர்யந்தத்தில் நடுவுள்ள வர்த்த விஷயங்க
ளான ப்ரச்நோத்தரங்களுக் கந்தரம் மணவாளமாமுனிகளுக் கந்தரம்

ததியாஷ்டதிக்ஷ ஜிஷ்யப்ரச்நத்திற்குத்தரம் எங்ஙனேயென்றில் - வாநமா மலை ஜீயர், திருமலையிலே யெம்பெருமானார் ஜீயர், கோயிற்கந்தாடை யண்ணன், ஏரும்பியப்பா, அப்பிள்ளான், அப்பிள்ளை, பட்டர்பிரான் ஜீயர், ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணுவென்று இப்படி அஷ்டதிக்ஷங்களுக்குத் திருநாமம். இவர்களுக்குத் திருவிலச்சிணையும் உபயவேதாந்தமும் மணவாளமாமுனிகள் ஸாதித்தருளினார். இவர்களிலே வாநமாமலை ஜீயர் (वाल्मीकीर्ष्यसूत्रम्) பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸ்ஷஸ்திகத்தராய் துடர்ந் தடிமைசெய்யு மவராயிருப்பர். கந்தாடையண்ணன் அணவரதம் ஸேவித்துக்கொண்டு அத்யந்தம் ப்ரீதிவிஷயராயிருப்பர். ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணன் ப்ரதிபக்ஷநிரஸ நபூர்வகம் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர். அப்பிள்ளை ஜீயர் நியமனத்தாலே யைந்தா திருவந்தாதிக்கு முரைசெய்தருளி யதிராஜவிம்சதிக்கு வ்யாக்யாநமுஞ் செய்தருளினார். அப்பிள்ளான் மடத்திற்கு ஸர்வபரத்தையும் நிர்வஹித்துக் கொண்டு போருவர். பட்டர்பிரான் ஜீயர், பாதச்சாயாபந்நராய் தேவுமற்றறிமேனென் றிருப்பர். அது தோற்ற வந்திமோபாய நிஷ்டையென்கிற க்ரந்தத் தை யருளிச்செய்தார். கோயிற்கந்தாடை யண்ணனையும் ப்ரதிவாதிபயங்கர மண்ணையும் தம்முடைய திருப்பேரனாரான ஜீயர் நயினருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யமும் முப்பத்தாறாயிரப்படியும் ஸாதிக்கும்படி நியமித்தருளினார்,

இதிரிம்சத்ப்ரச்ந்யாம் வேதாடச

ப்ரச்நோத்தரம்.

வாநமாமலை ஜீயர் திருமுடிவர்க்க ப்ரச்நோத்தரம் எங்ஙனேயென்றில் - மணவாளமாமுனிகள், வாநமாமலை ராமானுஜஜீயர் - க - களமூர் வரதமுனி - உ - செண்டலங்காந ஸ்வாமி - ஈ - பெரியரங்கப்ப ஸ்வாமி - ச - திம்மயங்கார் ஸ்வாமி - டு - எம்பெருமானார் ஸ்வாமி - டு - பெரியதிருவேங்கட ஸ்வாமி - எ - கோனப்பமுனிகள் ஸ்வாமி - அ - சின்னரங்கப்பஸ்வாமி - கூ - சின்னதிருவேங்கடஸ்வாமி - கௌ - பெரியதெய்வநாயக ஸ்வாமி - கக - திருவேங்கடஸ்வாமி - கஉ - கூரத்தாழ்வான்ஸ்வாமி - கங - ஸ்ரீவத்ஸசிந்நஸ்வாமி - கச - திருவேங்கடஸ்வாமி - கடு - திருவேங்கட ராமானுஜஸ்வாமி - கசு - சடகோபராமானுஜஸ்வாமி - கள.

இதிரிம்சத்ப்ரச்ந்யாம் ஸப்ததச

ப்ரச்நோத்தரம்.

அநந்தரம் வாநமாமலை ஜீயருடைய வஷ்டதிக்ஷங்கள் விஷயமான ப்ரச்நத்திற்குத்தரம். எங்ஙனேயென்னில்-தொட்டயங்காரப்பை-க. ஸமரபுங்கவாசாரியர் - உ. சுத்தஸத்வம் அண்ணா - ஈ. அப்பச்சியாரண்ணா - ச. இராமானுஜப்பிள்ளை - டு. திருக்கோட்டியூனாயர் - கூ. க்ருானக்கண்ணராத் தான்-எ. வெள்ளைக்கால்சிறுநன் - அ. ப்ரீகூர்த்ஸரணபுரங்ஷத்தநத்திரிநாந்நரணாநுஜி சுத்தபாடா: || १११ || ரீகவரதா ஸ்ரீகூர்த்ஸரணபுரங்ஷத்தநத்திரிநாந்நரணாநுஜி சுத்தபாடா: || १११ ||

[illegible]

இதிலும் சதிரசங்கீதம் அஷ்டாங்கம்

பாச்சோத்தரம்.

அநந்தரம் ஆதிவண் சடகோப ஜீயர்மடத்தி லவர்விஷயமான ஏதவிம் சதி ப்ரச்நோத்தரம் எங்ஙனே யென்றில் :—பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை துடங்ங் யாதிவண் சடகோபஜீயரளவும் இப்பால் மூன்று நான்கு பட்டத்தளவிலும் திருவிவச்சினை விஷயமாகவும் க்ரந்தவிஷயமாகவும் பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை யொன்றேயாகக் கலப்பற்று நடந்துவந்தது. இப்பால் ருகிபேதத்தாலே ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸ்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய விருத்தமே யாகிலும் அத்தை யதிகரித்துக்கொண்டு போந்து ததனுருணப்ரதிபத்யறு வர்த்தனமும் பண்ணி க்கொண்டு போந்தார்கள். இப்படி யிருந்தாலும் ஐயந்த்புத்ஸவ தத்பாரணாதி விஷயங்களிலே ஸம்ப்ரதாயாதிலங்கநம் பண்ணினார்களில்லை. ௪௫ முப்பத்தா ரூயிரம்முதல் திருமந்திரார்த்த விஷயமான முழுக்கூடபடி பர்யந்தமான பூர் வஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்கனையும் விட்டார்களில்லை. ஆகையால் இப்படி உபய ஸம்ப்ரதாயமிச்சராயிருப்பார்கள். இத்தஆதிவண் சடகோபஜீயருடைய மடம் மணவாளமாமுனிகளுடைய நியமந்தாலே யுண்டாய்த்ததென்று தத்ஸம்ப்ர தாயஸ்தருஞ் சொல்லுவார்கள். ஆதிவண் சடகோபஜீயர்திருநாராயண புரத் திலே செல்வப்பிளை ஸன்னிதியிலே மணவாளமாமுனிகளைத் திருப்பரதிஷ் டைபண்ணிவைத்து தனிக்கோவிலும் கட்டிவைத்தாரென்று மவர்கள் சொல் லுவர்கள். இவர் திருநகைத்ரம் - புரட்டாசியில் கேட்டடை.

இதிலும் சத்ப்ரசங்யாம் ஏகோநவீம்ச

பிரச்சனோத்தரம்.

இதில்த்ரிம் சத்ப்ரசந்யாம் விம்ச

ப்ரச்னோத்தரம்.

அந்தரம் பரம்மதந்தர ஜீயர்மடத்திற்கும் பரகாலஜீயர் மடத்திற்கும் நிஷ்பத்தி க்ரமப்பரச்சந்திற்குத்தரம். எங்ஙனையென்றில்:- வேதாந்தாசார்யர் திருவழிகளிலே பாச்ரயித்த பேரருளாளய்யனென்கிறவர் அவர் ஸன்னிதியிலே ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும்திகரித்து வேதாந்தத்திலே அதிநிபுணராயிருக்கையாலே நீர் ப்ரம்மதந்தர ஸ்வதந்த்ரொன்று வேதாந்தாசார்யராலே திருநாமஞ் சாற்றப்பட்டு பின்பு ஸந்யஸித்து ஆசார்ய பரதந்த்ரராயிருந்தார். இவருக்கு வேதாந்தாசார்யர் தம்முடைய ஹயக்ரீவனா யெழுந்தருளப்பண்ணிக் கொடுத்தார். ப்ரம்மதந்திர ஜீயரும் பின்பொருஜீயருக்கு ஹயக்ரீவனா யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுக்க அன்றுமுதல்அவர் நியமனத்தாலே அந்தமடம்நடந்து வருகிறது. இந்த ஜீயர்களுடைய திருமுடிவர்க்கம் வண்சடகோபஜீயர் மடத்திலே பிரிவு. இதை பரகாலஜீயர் மடமென்று வண்சடகோபஜீயர் மடத்தார் சொல்வார்கள்.

இந்தமடம் தூற்றைம்பது ஸம்வத்ஸரமாப் படந்து வருகிறதென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.

இதித்ரிம் சத்ப்ரசந்யாம் ஏகவிம்ச
ப்ரசநோத்தரம்.

அந்தரம் முனித்ரயமென்று லோகத்தில் வ்யவஹரிக்கிற வேதாந்த ராமாதுஜ்ஜீய ரவர்களுக்கும் வண்சடகோபஜீய ரவர்களுக்கும் மடத்தாருக் கும் ஆசாரபேத மென்னென்ன வித்யாதி ப்ரசநோத்தரம். எங்ஙனே யென் றில்:- முனித்ரய ஸம்ப்ரதாயத்தில் அவர்கள் ஸ்ரீஜயந்திவிஷயத்திலே ஸர்வ விதவேதாத்யாகம் வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆவச்யகமாயிருக்க, சந்த்ரோதயவே தாத்யாகம்மாத்தரம் ஆவச்யகம், மற்றை வேதாதோஷமன்றென்றும்; அஹோ ராத்ரம் உபவாஸமும் மற்றைநாள் பாரணையும்; ஸ்ரீராமநவமி விஷயத்திலும் ந்ருஸிம்மஜயந்தீ விஷயத்திலும் அஹோராத்ரோபவாஸமும் மற்றைநாள் பா ரணையும்; ஸ்ரீதத்வவிஷயத்தில் ஈச்வரதத்வாந்தர்ப்பாவமும் ஐச்சிக பகவச் சேஷத்வமும்; பரந்யாஸவிஷயத்தில் பிராட்டிக்குப்ரயோகபேதேந ஸம்ப்ரா தான்யேநோத்தேச்யத்வமும் விசேஷணவிசேஷ்யபாவேந உத்தேச்ய த்வமும்; இன்னும் சிவபேதங்களையுங்கொள்ளுவார்கள். வண்சடகோபஜீயர் ஸம்ப்ரதாய ஸ்தர் ஜயந்தீவிஷயத்தில் ஸர்வவேதாத்யாகமும்ராத்ரியிலே உத்ஸவாந்தத்தி லே பாரணையும் ந்ருஸிம்மஜயந்தியிலே ஸாயங்காலமானவாறே உத்ஸவாந்தத் தில்பாரணையும் ஸ்ரீராமநவமி விஷயத்தில்திவாபாரணையும் பிராட்டிவிஷயத் தில்வேதாந்தாசார்யோக்தபஞ்சகங்களிலே ஐஹ்யேஸி ஜீவநீஸி ஜீவநீஸி என் கிறத்வித்யபகூழும் பிராட்டிக்கு வ்யாஸஜ்ய வருத்யுபாயத்வமாதல் ஸம்ப்ரா தான்யேநப்ரத்யேக வருத்யுபாயத்வமாதல் விசேஷணவிசேஷ்யபாவேந உபா யத்வமாதல் விசேஷ்யகதோபாயத்தில் லக்ஷணமான விசேஷணோபாயத்வ மாதலில்லை; பின்னை புருஷகாரத்வமாத்ரமுள்ளது. என்றுங் கொள்ளுவார்கள். இன்னுமிரண்டு மடஸ்தர்களுக்கும் ப்ரபத்திப்ரயோகாதிகளிலும் பேதமுண் டு. இந்த விரண்மடஸ்தர்களுக்கும் பரகால ஜீயர்மடஸ்தர்களுக்கும் தத்வ விஷயத்திலும் பேதமுண்டு. எங்ஙனேயென்றில்:- பரகால ஜீயர்ஸம்ப்ரதாய ஸ்தர் பிராட்டிக்கு ப்ரம்மத்வமும் ஐகத்வ்யாபாரமும் நிக்ரஹ கர்த்தருத்வமா கிற தத்வவிஷயத்தில் ப்ரகாரபேதமும் யதிவந்தவிஷயத்தில் ஆசார்யனா ன் க்ரஹியையுங்கூட யதியானவன் வந்தநம்பண்ணக் கூடாதென் றித்யாத்யா சாரபேதங்களுங் கொண்டார்கள். கீழ்ச்சொன்ன விரண்டு ஸம்ப்ரதாயஸ்த ரும் இவையொன்றுங் கொண்டார்களில்லை. ஆகையா வந்த ஸம்ப்ரதாயத்தி ன்ரு தத்வவிஷயத்திலும் ஆசாரவிஷயத்திலும் பரஸ்பரபேத முண்டு.

இதித்ரிம் சத்ப்ரசந்யாம் த்வாவிம்ச
ப்ரசநோத்தரம்.

தென்னுசார்யர்களிலே யிப்படி தத்வவிஷயத்திலும் ஆசாரவிஷயத்தி லும் பேதமுண்டோவென்கிற த்ரயோவிம்சதி ப்ரசநோத்தரம். எங்ஙனேயெ

ன்றில்:- தீழ்ச்சொன்னவர்களைப்போலே தத்வவிஷயத்திலும் ஆசாரவிஷயத் திலும் நிபந்தந க்ரந்தங்களிலே அநுவாதமும் தூஷணமும் பண்ணும்படியான ப்ரபலவிரோத மொன்றுமில்லை. இந்து, ஸ்ரீடாததீர்த்த க்ரஹணவிஷயத்தில் த்விவாரமென்று வானமாமலையார், த்ரிவாரமென்று கந்தாடையார், இங்ங னே ஸுகுக்ஷம்பேதங்கள் சிலதுண்டு. அவ்விரண்டிற்கும் டிஃபரன்ஸ் உண்டென்று டிஃபரன்ஸ் என்றும் ப்ரமானமுண்டு.

இதிதிரிம்சத்ப்ரசந்யாம் த்ரயோவிம்ச

ப்ரசநோத்தரம்.

சதுஸ்ஸப்ததி பீடஸ்தவிஷயமான சதுர்விம்சதி ப்ரசநோத்தரம் எங் களையென்றில்:- ஆளவந்தார் திருப்பேரனா ரப்பிள்ளையப்பன் - க. பெரிய நம்பிகுமாரர் ஸ்ரீபுண்டரீகர் - உ. திருக்கோட்டியூர் நம்பிகுமாரர் தெக்காழ் வான் - ஈ. திருமலையாண்டான் குமாரர் சுந்திரத்தோளிரையார் - ச. பெரி ய திருமலைநம்பிகுமாரர்களில் இராமாநுஜநம்பியும் திருமலைநம்பியும் - டி. கூ ரத்தாழ்வான் குமாரர்களான பட்டரும் ஸ்ரீராமப்பிளையும் - சு. முதலியாண் டா னவர்குமாரர் கந்தாடையாண்டான் - எ. நடுவிலாழ்வான் - அ. கோமட த்தாழ்வான் - கூ. திருக்கோவலுராழ்வான் - கௌ. திருமோகூராழ்வான்-கக. பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான்-கஉ. நடாதுராழ்வான்-கங. எங்கனாழ்வான்-கச. அனந்தாழ்வான்-கதி. மிளகாழ்வான்-கசு. நெய்யுண்டாழ்வான் - கள. செட் டனூர் சிறியாழ்வான் - கஅ. வேதாந்தியாழ்வான்-கக. கோவிலாழ்வான்-உ௦. உக்கலாழ்வான் - உக. அரணபுரத்தாழ்வான் - உஉ. எம்பார் - உங. கிடாம் பியாச்சான் - உச. கணியனூர்சிறியாச்சான் - உடு. கொங்கிலாச்சான்-உசு. ஈச்சம்பாடியாச்சான் - உஎ. திருமலைநல்லான் - உஅ. செட்டம்பள்ளிஜீயர் - உக. ஈச்சம்பாடிஜீயர் - ஈ௦. திருவள்ளாஜீயர் - ஈக. ஆட்கொல்லிஜீயர் - ஈஉ. திருநகரிப்பிள்ளை - ஈங. காராஞ்சிஸோமயானியார் - ஈச. அலங்கார வேங்கடவர் - ஈடு. நம்பிகுருந்தேவர் - ஈசு. செருப்பள்ளிதேவராஜபட் டர் - ஈஎ. பிள்ளையுரந்தையுடையார் - ஈஅ. திருக்குறுகைப்பிரான் பிள்ளா ன் - ஈக. பெரியகோயில்வள்ளலார் - ஈ௦. திருக்கண்ணபுரத்தேச்சான்-சக. ஆகுரிப்பெருமாள் - சஉ. முனிப்பெருமாள் - சங. அம்மங்கிப்பெருமாள் - சச. மாருதிப்பெரியாண்டான் - சடு. மாறென்றில்லா மாருதியாண்டான்- சசு. லோமயானியாண்டான் - சஎ. ஜீயராண்டான்- சஅ. ஈவராண்டான்- சக. ஈயுண்ணிப் பிள்ளையாண்டான் - ஈ௦. பெரியாண்டான் - ஈக. சிறியா ண்டான் - ஈஉ. குஞ்சிப்பூர்சிறியாண்டான் - ஈங. அம்மங்கியாண்டா ன் - ஈச. ஆளவந்தாராண்டான் - ஈடு. அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமா னார் - ஈசு. தொண்டனூர்நம்பி - ஈஎ. மருதூர்நம்பி - ஈஅ. மழுலூர்நம்பி - ஈக. திருக்குருங்குடிநம்பி - ஈ௦. குரவிநம்பி - சக. முடிம்பைநம்பி - சஉ. வகைநம்பி - சங. வங்கிப்புரத்து நம்பி - சச. ஸ்ரீபாரங்குசாநம்பி - சடு. அம்மங்கியம்மாள் - சசு. பருத்திக்கொல்லையம்மாள் - சஎ. உக்கலம்

மாள் - சுஅ. சொட்டையம்மாள் - சுஊ. முடிம்பையம்மாள் - எஊ. குமாண்
 டேபிள்ளை - எக. குமாண்டேர் இளையவில்லி - எஉ. கிடாம்பிப்பெருமாள்-எக.
 ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான்-எச. இவர்களுடைய தனியன் ஸ்ரீலக்ஷ்மீயாச்சுரி
 னாதி ஐய்யுந்நாரகாசுரவக்ருதேய. ஸ்ரீலக்ஷ்மீநகரகா ச்யா
 ஸ்ரீ ஐய்யுந்நாரகாசுரவக்ருதேய. என்றுஇவர்கள் எழுபத்திராஜ சிம்மா
 ஸாதிபதிகள். பாஷ்யகாரர் நானியிலே தத்வவிஷயத்திலும் ஆசாரவிஷயத்
 திலும் அந்யோந்யம் ஸ்புடவிரோதத்தை யுடைத்தான தென்கலை வடகலை
 பேதமில்லை. பின்பு வேதாந்தாசார்யர்நாளிலே ஸ்புடவிரோதத்தாலே பே
 தமுண்டாய்த்தது. அப்போது எழுபத்திராஜ சிம்மாஸாதிபதிகளுடைய
 வம்சஸ்த ரிருந்தார்கள். அவர்களிலே சிலர் வேதாந்தாசார்யருடைய ஸம்
 ப்ரதாயஸ்தராய்க் கொண்டு வடகலையானார்கள். அவர்க ளானொன்றில்பெ
 ரிய திருமலைநம்பி வம்சயர் - க. நடுவிலாழ்வான் வம்சயர் - உ. நடாதுரா
 ழ்வான் வம்சயர் - ஈ. கிடாம்பியாச்சான் வம்சயர் - ச. ஈச்சம்பாடியாச்சான்
 வம்சயர் - ஞ. திருமலைநல்லான் வம்சயர் - கூ. ஸோமாஜியாண்டான் வம்ச
 யர் - எ. ஈயுண்ணிப் பிள்ளையாண்டான் வம்சயர் - அ. வங்கிப்புரத்து நம்பிவ
 ம்சயர் - கூ. இவர்களுல்லாரிலும் நாலு திருமாளிகையர் தென்கலையாரும்
 நாலுதிருமாளிகையார் வடகலையாருமாக நடந்துக்கொண்டு வருகிறது. மற்ற
 அறுபத்தியைந்து சிம்மாஸாதிபதி வம்சயரில் பூர்த்தியாய்ப் போனது
 போக இருக்கிறவர்களுல்லாரும் அன்றுமுதல் இன்றளவாக தென்கலையா
 ராகவே நடந்துவருகிறார்கள். இதிலே பிள்ளை ஸோகாசார்யரும் ப்ரதிவாதி
 பயங்கர மண்ணனும் எழுபத்திராஜ பீடஸ்தரிலே ஒருவரான முடிம்பைநம்பி
 யினுடைய திருவம்சயொன்று சொல்லுவார்கள்.

இதிரிம்சத்ப்ரசந்யாம்சதுர்விம்ச

ப்ரசநோத்தரம்.

அநந்தரம் இந்த எழுபத்திராஜ சிம்மாஸாதிபதிகளிலே ஸப்தகோ
 த்ரத்தாரும் அஷ்டகோத்ரத்தாரும் அந்தர்ப்பூதர். இந்த ஸப்தகோத்ர வ்ய
 வஸ்த்தையாருடைய நியமனத்தாலே யென்கிற பஞ்சவிம்ச ப்ரசநத்திற்கு உ
 த்தரம். எங்ஙனையென்றில்:- கோயிற்கந்தாடை யண்ணனும் எரும்பியில்
 ஸ்ரீரங்கராஜரும் முன்பு லாடபுரத்திற்கு ஸ்தாலீபாகார்த்தம் போனவிடத்தி
 லே நடந்த லாடபுரஸ்தருடைய வாசார வைகல்யாதிகளையும் தமக்கு அந்த
 தேஹாதுபந்தத்தில் ருசியில்லாமையையும் பெரியஜீயருக்கு விண்ணப்பஞ்
 செய்ய, அதைக்கேட்டருளிய பெரியஜீயரும் வைலக்ஷண்யமுடையராய் பூர்
 வமேபிடித்து அந்யோந்ய ஸம்பந்தமுடையராய்ஸமான ப்ரவரதோஷபில்லா
 மலிருக்கிறவாதுலஹாரீத ஸ்ரீவத்ஸகாண்டியர்களாக பரத்வாஜாத்ரோயகோ
 த்ரஸ்தர் எழுபத்திராஜ வம்சயர்களையும் அந்யோந்ய ஸம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்படி
 யும் கோத்ரந்தரத்திலே ஸம்பந்தம் பண்ணாதே விருக்கும்படியும் ஏதத்தோ
 த்ரங்களிலே குடிக்கந்தாடைமுதலான வந்ய ஸம்பந்தமில்லாதிருக்கும்படி
 யும் அண்ணனையும் வேடலப்பையையும் எரும்பியிலப்பா முதலானாரையும் நி

என்று இந்த நியமனத்திற்குட்பட்ட விர்த ஏழுக்கோதரத்தாருக்கும் கந்தா
டையாரொன்று வ்யபதேசம் நடந்துவருகிறது. இவர்களுள்ளாரும் எழுபத்தி
நாலு ஸிம்மாஸனாதிபதிகளுக்குள் சேர்ந்த முதலியாண்டான் முதலானாரு
டைய திருவம்சயர். இது ஸப்தகோதர வ்யவஸ்தா ப்ரகாரமிருக்கும்படி. இந்
த ஸப்தகோதரத்தாரில் வாதுலவம்சயராய் ஸ்ரீபாஷ்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்
தகராய் ஜகஜ்ஜீவாதுவான போளிப்பாக்கம் நயினார், பெரியதிருமலை நம்பி வம்
சயராய் சடமர்ஷணகோதரரான எட்டனூர் சிங்கராசாரியனாயும் மற்றவோ
கோதரஸ்தனாயுங் கூட்டி யஷ்டகோதரமாக நியமித்தருளினார். போளிப்
பாக்கம் நயினார் ஸப்தகோதரஸ்தர் ; அஷ்டகோதரத்திற்கு நியமனகர்த்தா
இது அஷ்டகோதர வ்யவஸ்தத்தை. இவர்களிலும் ப்ரயாச: எழுபத்திநாலு ஸிம்
மாஸனாதிபதி வம்சயர்களுண்டு. திருவனந்தாமுவரன் பூமியைவஹிக்க அஷ்ட
திக்கஜங்கள் ஸஹகரிக்க ஸப்தகுலபர்வதங்களும் பூமிக்கு அஞ்சுராணி விட்
டாப்போலே யிருக்கும். அதுபோல திருவனந்தாமுவானுடைய திருவவதாரமா
ன பெரியஜீயர் பராங்குசபரகால யதிவரர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயநிர்வஹண
மாகிற பாரத்தை வஹித்தருளுவதற்கு அஷ்டதிக்கஜங்களும் ஸஹகரித்து
ஸப்தகோதரமும் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஜுணிவிட்டாப்போலே வ்யவஸ்தாபகமா
யிருக்கும்படி. கோதரமென்று பர்வதத்திற்கும் குலத்திற்கும் பெொன்று
சொல்லுவர்கள்.

இதிலிருந்துப் பரதநாபம் பஞ்சவிம்ச

ப்ரச்நோத்தரம்.

அநந்தரம் ஏவம்பூதரான மனவாளமாமுனிகளுக்கு ஈடுவந்தக்ரமம் அவர் பெருமானுக்கு ஸாதித்தருளினக்ரமம் முதலானவை விஷயமான பச்சர நத்திற் குத்தரம். எங்ஙனையென்றில் ஈடுவந்தக்ரமம் த்விதீயப்ரச்நோத்த ரத்திலே சொல்வித்திறே. ஒருநாள் முதலிகளுடனேகூட பெருமானை பெரியஜீயர் மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கப் பெருமானும் ஜீயரை யருளப்பாடிட்டருளி நம் பெரியதிருமண்டபத்திலே திருவாய்மொழிப் பொருளை ஈடுமூப்பத்தாரூயிரம் தூடக்கமான வ்யாக்யாநங்களோடே நடத்துமென்று நியமித்தருள, ஜீயரும் மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய் உபக்ரமிக்கிறவளவிலே பெருமானும் நாச்சிமாரும் எழுந்தருளி ஸ்ரீஸைநாபதியாழ்வான் நம்மாழ்வார் தூடக்கமான ஆழ்வார் பதினமரோடும் அனைத்துப் பரிகரத்தோடும் கூடப்பெருந்தி

3

ப்ரமாணங்களாலே இதனுடைய மாஹாத்ம்யம் வ்யக்தம். இன்னுரின்னொன்றோதே ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் குறித்து நம் வீடுமுதலான நூற்றெட்டு திருப்பதியிலும்இவர் தனியனுன ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரமாதியாய் திவ்யப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் நடத்திப்போருங்கோளென்று பெரியபெருமாள் இஞாபித்தருளியிருக்க, ராமாநுஜதயாபாத்ரமாதியாய் திவ்யப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் நடக்கவேணுமென்று கீர்ப்பந்தித்துக்கொண்டு திவ்யதேசகேஷாபம் பண்ணுமவர்களுக்கு பகவதாஞ்ஞாநிலங்கநமன்றி வேறு ப்ரயோஜந மில்லையென்று மிடம் நிரூபகர்களுக்கு ஸஞ்ஜெயம்.

இதத்தரிம்சத் ப்ரச்ந்யாம் ஷட்நிம்ச

ப்ரச்நோத்தரம்.

அந்தரம் பூர்வப்ரஸ்துதமான ராமாநுஜ தயாபாத்ரவிஷயமான ஸப்தவிம்சதி ப்ரச்நோத்தரம் எங்ஙனெயென்றில்:- இந்த “ராமாநுஜதயாபாத்ரம்” என்கிற தரியன் பரகாலஜீயர் நியமித்தானென்ற லோகப்ரஸித்திக்கு மபவாதக ப்ரமாணமில்லாமையாலே அவருண்டாக்கினொன்று மிடம் யுத்தம். இந்தத் தரியன் அவருக்குமுன்னே யுண்டு, அவர் இதற்கு ப்ரவசநமாத்ரம் பண்ணினார், அதுகொண்டு அவர்செய்தானென்று லோகப்ரஸித்தி; என்று சொல்லப்பார்க்கில் பேதாந்தாசார்யருடைய வைபவவிஷயமாக நடுவிலாழ்வான் திருவம்சஸ்தரான மத்யேஸுதர்சநாசார்யர் முதலானார்பண்ணின அனுஷ்டிப்ச்லோகப்ரபந்தத்திலும் ஆசார்யவ்ருத்த ச்லோகப்ரபந்தத்திலும் இந்தத் தரியனைப் ப்ரதிபாதித்யாமையாலே யிதுமுன் புண்டென்று மிடம் அனுபபந்தம். வேதாந்தாசார்யருடைய வவதாரவிஷயமாகவும் ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிற தரியன்விஷயமாகவும் ப்ரம்மாண்டபுராணத்தில் க்ருஷ்ணர்ஜந ஸம்வாதமான நாலு அத்யாயமுண்டென்று வைத்துக்கொண்டிருக்கு மவர்கள் அத்யந்தம் அபஹாஸ்யர். எங்ஙனெயென்றில்:- “वृत्रासिन्धुवैरिण्युद्धेन सप्तविंशत्यां कुरु सैन्यविरहिताः प्रयुक्तैः कृष्णैश्चैव नैव सप्तविंशत्यां कुरु सैन्यविरहिताः प्रयुक्तैः” என்று ஸ்வப்நவ்ருத்தாந்தாதிகளாகிற உபபத்திகளாலேபுதஜநங்கள் தம்மைகண்டாவதாரமாக உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்கள்; அதாவது:- உத்கடகோடிக ஸம்சயமான ஸம்பாவநாத்மகக்ஞாநத்திற்கு விஷயமாக்குகிறார்களென்று புராண ப்ரதிபாத்யராக ஸ்வாபிமதரான வேதாந்தாசாரியரோ யருளிச் செய்கையாலே புராணமில்லையென்று மிடம்ஸித்தம். புதஜநங்கள் கண்டாவதாரமென்று ஸம்சயிக்கிறொன்று மிதிற் காட்டில் பரம ரிஷிகள் புராணங்களிலே கண்டாவதார மென்று தம்மை நிச்சயரூபெண ப்ரதிபாதித்தார்கள் என்றால் ப்ரசம்ஸாதிசயம்ஸித்திக்குமே. ஆகையாலில்விஷயத்தில் புராணமில்லையென்று மிடம் ஸித்திக்கையாலே யில்விஷயத்தில் புராணமுண்டென்று மவர்கள் அத்யந்தமபஹாஸ்யர்.இந்தத்தரியன் உண்டாய் நூற்றிருபது ஸம்வத்ஸரமுண்டு. இத்தை மேல்நாட்டிலே க்ருஷ்ண தேவராய வுடையார், சிங்கதேவராயவுடையார், கண்டராவ நரஸதேவராயவு

டையர் என்றி விவர்களை பரகாலஜியர் அனுவர்த்தித்து வசியராக்கிக்கொண்டி அவர்கள் பலத்தினாலே இந்தத் தநியனையுங் கூட ப்ரபந்தாதியிலே யதஸந்திக்கும்படி திருநாராயணபுரத்திலே சைவித்தார். இந்த ராஜக்ருஹத்திலே போக்குவரத்தாயிருக்கிற சிங்காரம்மென்கிற ஸ்சிஷ்யை யடியாக ராஜாதுமதியாலே வேதாந்தாசாரியரைத் திருநாராயணபுரத்திலே ப்ரதிஷ்டைபண்ணி வைத்தாரென்று சொல்லுவர்கள். இவருடைய யத்நம் தொண்டரமண்டலத்தில் பலியாமற்போச்சது. பருவிடங்களிலே பலியாமலிருந்தது. கோயிலிலே யிந்தபரகாலஜியர் ப்ரஸத்தியில்லை.

இதீதீர்மானப்படிசைநோத்தரம் ஸப்தவிம்ச

ப்ரசைநோத்தரம்.

பரகாலஜியர் பெருமாள்கோவிலுக்கு வந்த விஷயமான வஷ்டாவிம்ச ப்ரசைநோத்தரம் எங்ஙனையென்றில்:- பரகாலஜியர் பெருமாள் கோவிலுக்குவந்து அழகிய மணவாளஜிபர், ஆத்தான்ஜிபர், திருமலைதாதாசார்யர், இவர்கள் யெழுந்தருளியிருக்கிற நாளையிலே திருமலைதாதாசார்யர் திருமானிகையிலேவந்து “ராமாநுஜதயாபாத்ரம்” என்கிற தநியனை இந்தகச்சிநகர் பதினெட்டுத்திருப்பதியிலும் ப்ரபந்தானுஸந்தானத்திற்கு ஆதியிலே யதஸந்திக்கும்படி பண்ணவேண்டுமென்ன, திருமலை தாதாசார்யரும் “கோயிலழகிய மணவாளஜிபர் அயோத்யை ராமாநுஜயங்கார் நான்துடங்கி பருகாலமாய் நடந்துவந்து முன்பு அஸ்மத்கூடஸ்தரான தாததேசிகரும் நடப்பித்து பெரிய ஜியருக்குத் தனிக்கோவிலுங் கட்டிவைத்து அங்கே யெழுந்தருளப்பண்ணி வைத்து இப்படி யன்றுமுத வின்றளவு மவிச்சிநகராய் நடந்துவருகிற விர்த ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரமென்கிற தநியனை நாம் விரோதிப்பதில்லை” யென்று சொல்ல, பரகாலஜியரும் அத்யந்தம் கோபித்துக்கொண்டு தம்முடைய கமண்டலுவைத் திருமலைதாதார்யர் திருமானிகைவாசலிலே யுடைத்து சபித்துப் போனார். திருமலை தாதாசார்யரும் பேரருளாளருடையவும் பெரியஜியருடையவும்பெருங்கருணையாலே நிர்ந்துக்கராய்ஸுகோத்தரராய்க்கொண்டு பதினெட்டு திருப்பதியிலும் அத்தைச சேர்ந்த ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்கள் ஸன்னிதிகளிலும் “ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ரமென்கிற” தநியனை நடப்பித்துக்கொண்டு வந்தாரென்று ப்ரஸித்தம். கூடஸ்தரான தாதாசார்யர் தம்முடைய சிஷ்யரான ராயனுடைய ராஜ்யதந்த்ரம் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறபோது தென்னேரி உடைந்துபோனதாய் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் கட்டுப்படாததாய் தாமேபோய் கட்டிவைக்க வேண்டுமென்று புறப்பட்டி, வழியாக வஸ்திகிரியிலே யேறிப்பேரருளாளனானேஸவிக் கவர, அப்பொழுது சதிராகவாழ்த்திவிட தாமென்கிற சாற்றமுடிவு செவிப்பட, அத்தை யுபச்ருதியாகக்கொண்டு ஹர்ஷப்பட்டி நாம்போகிற கார்யம் தலைக்கட்டினால் இப்ரபந்தகர்த்தாவான பெரிய ஜியருக்குத்தனிக்கோவில் கட்டிவைக்கிறெனென்றுப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு போனவிடத்தில் யேரியுடைப்பு ஸுகமாய்க் கட்டுப்பட்டதாய் மீண்டு

அதித்வரையுடனே வந்து பெருமானுடைய திருந்தவநத்துள்ளிருக்கிற சது ஸ்தம்பமண்டபத்தை மூன்றுபக்கம் சுவரடைத்து கர்ப்பக்ரஹமாகி யதிலே பெரியஜீயரை ப்ரதிஷ்டைபண்ணிவைத்து க்ரமேணமஹாபண்டபம் மடப்ப ள்ளி முதலானவை கட்டிவைத்தானென்று ப்ரஸித்தமிதே.

இதிதீர்ம்சத் ப்ரசுத்யாம் அஷ்டாவிம்ச

ப்ரசுதோத்தரம்.

அநந்தரம் தென்கலையார் வடகலையார் என்கிற வ்யபதேச பேதவிஷய மான ப்ரசுநத்திற்குத்தரம் எங்ஙனெயென்றில்:- கலையென்று வித்யையாய் தென்கலையென்றுதமிழ்வித்யை, வடகலையென்று ஸம்ஸ்கிருதவித்யை. அதில் விவக்ஷாவிசேஷத்தாலே தென்கலையென்று ஆரூயிரப்படி முதலான திவ்யப்ர பந்த வ்யாக்யாநங்களையும், வடகலையென்று ப்ரம்மஸூத்ரபோதாயந வருத்தி ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களையும் வ்யபதேசிப்பதாய், தத்ப்ரவர்த்தகத்வத்தாலே ஆழ்வான், எம்பார், பட்டர், நஞ்சீயர், நம்பிள்ளை, முதலானோத் தென்கலையா னென்பதாய், ஸ்ரீபாஷ்யாதி ப்ரவர்த்தகத்வத்தாலே நடாதுர் பெரியம்மான் மு தலானோ வடகலையாநென்பதாய், உபயர்க்கு முபயப்ரவர்த்தகத்வ முண்டா யிருக்கச் செய்தேயும் “பூயஸாவ்யபதேசோ மல்லக்ராமாதிவத்” என்கிற ந்யாயத்தாலே தத்தத்ப்ரவர்த்தகத்வ ப்ராசார்ய மடியாகத் தென்கலையாநென் றும்வடகலையாநென்றும் வ்யபதேசபேத மிருக்கிறது. இன்னமும் இவர்களுக் குத்தென்னாசார்யனென்றும் வடமாசார்யனென்றும் வ்யபதேசபேதமுண்டு. இ துபரீக்ஷக வ்யவஹாரபேத மிருக்கிறபடி. இதுவன்றிக்கேயிராமானுஜனோடே கூடினதிருமண்காப்பும் “ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர”மாகிற தனியன்விஷயமான ப்ராவண்யமாகிற விவற்றையிட்டு கிஷ்யாசார்ய ஸாதாரண்யேந தென்கலையா னென்கிற வ்யவஹாரமும், ஸ்ரீராமானுஜநிழந்த திருமணும் ராமானுஜநயாபாத் ரத் தனியன்விஷயமான ச்ரத்தையுமாகிற விவற்றையிட்டு வடகலையாநென் கிற வ்யவஹாரமுமுண்டு. இது பரீக்ஷகபாமரஸாதாரண வ்யவஹாரமிருக்கிற படி. அயமத்ரநிஷ்கர்ஷ:-தென்கலையாரில் வானமாமலைமடம், கோயில் ஸ்ரீரங் கராஜஜீயர்மடம், திருமலையில் பெரியஜீயர்மடம், சிறியஜீயர்மடம், பெருமாள் கோயில் அழகியமணவாளஜீயர் மடம், முதலானமடங்களும் தத்ஸம்பந்திக ளும், முதலியாண்டான், பட்டர், அநந்தாண்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள் னை, முதலான அசேஷாசார்ய புருஷவம்ச்யர்களும் தத்ஸம்பந்திகளுமாக விவர்களெல்லாம் பிள்ளான்முதலான கூடஸ்த ஸம்ப்ரதாயத்திற் கணுகுண மான பெரியவாச்சாண்பிள்ளை, வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை முதலானா ஸம்பந் தத்திலே பஞ்சஸம்ஸ்காரத்தைப் பெற்று, மந்த்ரோப தேஷ்டாக்களானவர்க ளருளிச்செய்த மந்திரார்த்தவிஷய ப்ரபந்தங்களை யத்யாதரத்தடனே யதிக ரித்துக்கொண்டு, ததுத்தங்களான ஸ்வரூபாநுரூப வருத்தங்களையும் நிஷித்த காம்ய ஸ்பர்சரஹிதங்களுமாய் அத்யாவச்யகங்களுமான வர்ணச்ரமதர்மங்க ளையும் அதுஷ்டித்துக்கொண்டு தத்வவிஷயத்திலும் அதுஷ்டானுதிவிஷயத்தி

லும் அந்யோந்யவைஷம்ய விரஹிதராய் ஸ்ரீபாஷ்யவிஷயத்தில் வேதாந்தாசார்ய ஸம்ப்ரதாயமுடையராயிருக்கும்வர்கள் ததநுருணமாக ஸ்ரீபாஷ்யகுரு பரம்பராக்ரமத்திலே “ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய:” என்கிற தந்யனை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்யகர்த்தா விஷயத்தில் வேதாந்தாசார்யாபிப்ராயாநுருணமாகவே வசநப்ரவசநங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு இப்படி ஏககண்டராய்ப்போருவர்கள். வடகலையாரில் அஹோபில மடத்தாரும் தத்ஸம்பந்திகளும் தங்களுக்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரப்ரதான பெரியவாச்சாம்பிள்ளை முதலானாரு ளிச்செய்த மந்த்ரார்த்தவிஷய கார்த்தங்களை யநாதரித்துத் தத்விருத்தங்களான ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிக்ரந்தங்களை யாதரித்து அதிகரித்துக்கொண்டு ஸம்ப்ரதாயாதிலங்கநம் பண்ணுகிறார்களாகையாலே அதவர்களுக்கு மதுசுதம், முநித்ரயஸம்ப்ரதாயஸ்தருக்கும் பரகாலஜீயர் ஸம்ப்ரதாயஸ்தருக்கும் அஹோபிலமடத்திற் கதிபதியான ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமியினுடைய ஸம்ப்ரதாயமுண்டாகையாலே ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமிக்குப் பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை ஸந்திதியிலே பஞ்சஸம்ஸ்கார ஸம்ப்ரதாயமுண்டாகையாலே யவரிளி யிரண்டு ஸம்ப்ரதாயஸ்தருக்கும் தத்ச்சிஷ்ய ப்ரசிஷ்யர்களுக்கும் ஸ்வபரமாசார்யரான ஷஷ்டபராங்குச ஸ்வாமிக்குப் பரமாசார்யரான பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகள்விஷயத்தில் அநாதரம்பண்ணுகை யதுசுதம். வேதாந்தாசார்யரருளிச்செய்த தாத்பர்யசந்த்ரிலை, மணிப்ரவாளமான ரஹஸ்யத்ரய விரோதபரிஹாரம், ஸ்ரீபாஞ்சாராத்ரரகைஷ, இவைக ளாகாங்குதிதாம்சங்களிலே யந்யோந்ய மேகவாக்கியங்களாய்க்கொண்டு நாதயாமுநயதிவர ஸம்ப்ரதாயவ்ருத்திகளாகிற கார்த்தயுகதாம்ம கிஷ்டாதிகாரிகளுக்கு பிஷ்டபசயாக மல்லது ஸாக்ஷாத்பசயாகங்கூடாதென்று வேதாந்தாசார்யருக் கபிமதமென்று ப்ரதிபாதி யா நிற்கச்செய்தேயும், அத்தை யதிலங்கித்து ப்ரத்யக்ஷபசயாகம் பண்ணுகையும், இப்படி தத்விருத்தங்களுமாய் தம்மில் மிதோ விருத்தங்களுமான சமீபஸூத்ரங்களுக்கே இவ்யதேசங்களைத் தந்யனுக்காக ஷூபிதங்களாக கிக்கொண்டு இப்படிஜகத்ஷோப பர்யவஸிதராகிறார். ஆகையாலவர்க ளெல்லார்க்கு மிது அத்யந்தமதுசுதம். இவ்வர்த்தம் திருபகமத்யஸ்த த்ருஷ்டியாக கிருபித்துப் பார்க்குமளவில் ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயாலுடமாம்.

இதிதிரிம்சத் ப்ரசந்யாம் ஏகோந் திரிம்ச

ப்ரசநோத்தரம்.

அநந்தரம் இவ்யதேசங்களிலே பெருமாள்புறப்பாடுகண் டருளுகிற போது இவ்யப்ரபந்தாது ஸந்தானம் முன்னும் வேதபாராயணம் பின்னுமாக நடந்துப் போருகைக்கு மூலமென்னென்கிற சாரம்ப்ரசந்திற்குத்தரம் எங்ஙனெனெயன்றில்:— ஸுக்ஷுபிஷ்ய சாந்நஸூத்ரங்களுக்கே ருக்யஜுஸஸா நாதர்வண வேதங்கள் நாலுந் தனித்தனியே ஸ்வஸ்வமாத்ர பர்யவஸிதங்களாகையாலும் இவ்யப்ரபந்தம் சதூர்வேத ஸம்மிதமாகையாலும் இந்தப்ராதாந்யாப்ராதாந்

இதிலிருந்துப் பாசுப்யாம் திரிமசு

ப்ரச்னோத்தரம்.

இனி ப்ரகீர்ணம் சொல்லுகிறது. அதெங்கனே யென்றால்:- முதலாழ்வார் மூவருக்கும் அவதாரகல்யப்தஸங்கையில் ப்ரமாணம். “**அக்ஷாந்ரிசுவம்**
சேவ்யபராஹி” என்று. இதில் “**விக்களாநம் டகஸ்டாநம் சதஸ்டாநம் ஸகஸ்கர**
அயுதலக்ஷணே” என்கிற க்ரமத்திலே அகாராதி கடபயாதியைப்பற்றி
ஆ=உ. க்ரு=அ. தீ=க. ர=உ. ச=ச. ந்த=அ. என்ற
படி. திருமுழிகைப்பிரான் அவதாரத்திற்குக் கலியுகஸங்கையை “**அக்ஷாந்ரிசுவம்**
சகராஹி” என்று. நம்மாழ்வார் திருவவதாரத்திற்கு கல்யப்தஸங்கையை
“**த்ரிஷ்டாநகிசுத்ர**” என்று குலசேகராழ்வார் திருநக்ஷத்ரத்திற்கு கல்யப்த
ஸங்கையை “**கலஸ்டேஸுஷஸங்க்யாயாவ்யக்சே**” என்று. பெரியாழ்வார் திருவவதா
ரத்திற்கு கல்யப்தஸங்கையை “**சத்வாஸக்சே**” என்று. தொண்டரடிப்
பொடியாழ்வார் திருவவதாரத்திற்கு கல்யப்தஸங்கையை “**சேவத்ரிசுவம்**
என்று. திருப்பாணாழ்வார் திருவவதாரத்திற்கு கல்யப்தஸங்கையை “**த்ரிஷ்டாந**
கிசுத்ர” என்று. திருமங்கையாழ்வார் திருவவதாரத்திற்கு கல்யப்த
ஸங்கையை “**ஸகராஹி**” என்று. ஆண்டாளர் திருவவதாரத்திற்கு கல்யப்தஸங்கையை “**நிஷ்டாநாந்தரம்**
கலாஸக்சே” என்
று. உடையவர் திருவவதாரத்திற்கு சகாப்தஸங்கையை. “**த்ரிஷ்டாந**” என்று. திரு
நாட்டிற் கெழுந்தருளியதற்கு சகாப்தஸங்கையை “**தேவநஸ்து**” என்று. வே

தார்தாசார்யருடைய வவதாரத்திற்கு சகாப்தஸங்க்யை-“இதிஸூக்ஷ்” என்று. திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினதற்கு சகாப்தஸங்க்யை “இந்ரூக்ஷ்” என்று. மணவாளமாமுநிகள் திருவவதாரத்திற்கு கல்யப்தஸங்க்யை= “இந்ரூக்ஷ்” என்று. சகாப்தஸங்க்யை “இந்ரூக்ஷ்” என்று. திருநாட்டிற் கெழுந்தருளின சகாப்தஸங்க்யை “இந்ரூக்ஷ்” என்று. சகாப்தத்தில் ௧௧௧௨ - வதான விபவவரஷத்தில் வேதார்தாசார்யருடைய திருவவதாரம். அதற்கு நாற்பத்தைந்தாவதான பரிதாபிஸம்வதஸரத்திலே பன்னிராயிரம் திருமுடிதேசவிபலவம் வந்தது. அப்போது நம்பெருமாள் கோயிலைவிட்டு வலசை யெழுந்தருள், வருத்தரா யெழுந்தருளியிருந்த பிள்ளை லோகாசார்யர் ப்ரோமபரவசராய்க் கொண்டு பெருமானுக்குத் திருக்காவலாகக் கூடவெழுந்தருளினார். இப்படி பிள்ளை லோகாசார்யர் வேதார்தாசார்யரில் காட்டில் ஜ்ஞானதோஜர்மதச்ச ச்ரோஷ்டராகையாலே கூடரம்பிள்ளை வேதார்தமென்று வேதார்தாசார்யருக்கு முன்னே பிள்ளை லோகாசார்யருக்கு பெரியபெருமாள் அருளப்பாடி ஸ்திதித்துக் கொண்டுவருகிறார். ஆகையாலே சங்காந்தரத்திற் கவகாசமில்லை. லோகாசார்யர், ச்ரீஸூக்தியை ச்லாகித்ததுண்டாடில் குணநிபந்தன மாமித்தனை. பரிதாபிவருஷத்திற் கைந்தாவதான நளவருஷத்திலே வேதார்தாசார்யருடைய வவதாரம். அதற்கைம்பத்தி னூலாவதான ஸௌம்யவருஷத்திலே வேதார்தாசார்யர்திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். ஸாதாரணவர்ஷம் மணவாளமாமுநிகள் திருவவதாரம். விரோதிக்குத்வரஷத்தில் நம்பெருமாள் மீளவுக் கோயிலுக் கெழுந்தருளினார். ஆக பரிதாபிவருஷம் முதல் விரோதிக்குத்வருஷத்தளவும் அருபதுவர்ஷம் வலசைசெய்ய, அந்தவிரோதிக்குத் வருஷத்திற்கு நாற்பத்திழுன்றாவதான ஜயவர்ஷத்திலே நயினாசார்யர் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். அந்த ஜயாக்யவருஷத்திற்கு முப்பத்தோராவதான ருத்ரோத்காரிவருஷத்திலே மணவாளமாமுநிகள் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். இது அவதாரதீர்த்தவருஷாதிக ளிருக்கும்படி. இன்னமும் மணவாளமாமுநிகள் வண்டுவராபதி மன்னனென்றிற் மந்த்ரலிங்கமடியாக தக்ஷிணத்வாரகாதீசரான மன்னனருக்குமாசறுசோதியென்கிறதிருவாய்மொழியை கீத்யாநுஸந்தேயமாக ஸமர்ப்பித்தார். மணவாளமாமுநிகளுக்கந்தரம் அவர் திருப்பேரனாரானஜீயர் நயினார் திருநகரியில் திருக்கோபுரங்களையும் ப்ராகாரங்களையும் பெரியஜீயர்நாணியில் குறையிருந்ததைத் தலைக்கட்டினார். ஆழ்வார் விஷயமான நக்ஷத்ரமாலிகையென்கிற சப்தார்த்தோ பயசித்ரா ப்ரபந்தத்தை யருளிச்செய்தார்.

நம்பெருமாள் தம்முடைய ஸங்கீதிவாசல்படியைப்பிடித்துக்கொண்டு உள்ளே யிருந்துகொண்டு நம்பிள்ளை திருவோலக்கத்தைக் கட்டாட்சித்துக் கொண்டு பிள்ளையுபந்யாஸத்தைத் திருச்செவிசாற்றி யருளாநிற்க, திருவிளக்குப் பிச்சனென்கிறவன் “இப்படி கலியிலே அர்ச்சாவதாரஸமாதியைக் குலைத்துக்கொள்ளக்கடவிரோ” வென்று அடர்த்து வார்த்தைசொல்ல, ஆகிலுள்ளே போகிறேனென்று பூபாலராயனிலே யெழுந்தருளுவராம். இப்படியிறே

நம்பெருமாள் பின்னாயுபயாஸத்திலே செவிசீபாய்ந்திருப்பது? பட்டருக்கு உடையவர் வேதாந்தசார்ய பதத்தையும் ஸ்ரீஸூக்தி ஸம்மாஸனத்தையும் ஸாதித்தருளி நம்மைப்போலே இவரைப் ப்ரதிபத்தி பண்ணுகோளென் றருளிச் செய்கையாலே கிடாம்பியாச்சான் முதலானாரும் பட்டரையதுவர்த்தி த்துக்கொண்டு போந்தார்கள். உடையவர் திருவெள்ளரை யெம்பெருமான் விஷயமாக ஒருசீலாகமும் ஆழ்வார்விஷயமாக ஒருசீலாகமும் ஆண்டாள் விஷயமாக ஒருசீலாகமும் முத்தகமாக வருளிச்செய்தார். இன்னமும் இங் னனை கண்டுகொள்வது. மணவாளமாமுநிகள் அவ்வோ திவ்யதேசங்களி லெ ம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் பண்ணும்போது முத்தகங்களாகப் பாட் டிக்கலைப் பலவு மருளிச்செய்தார். விசேஷித்து திவ்யப்ரபந்தவிஷயமாக “விஷயநீகம் ராஜ் ராஜினிஃ ப்ரஹ்மபிரபந்தாஃ சூராஃ நிபக்ஷீ த்நா பிசக்ஷம் சூத்ரபிரபந்தாஃ” என்று ஸர்வஜ்ஞங்களுக்கும் திவ்யப்ரபந்தப்ரமாணப்ரத்யயம்வரும்படி யருளிச்செய்தார். ஏவும் பூதராண மணவாளமாமுநிகள் விஷயமான ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத் த நியனை விரோதிக்கவேணுமென்று சில அத்யந்தார்வாசீநர் திருமலையிலேபோ ய் அவிடத்தில் அதிகாரியாயிருக்கிறவன் தம்முடையவனென்று அவன்முகத் தாலும் அர்த்தப்ரதானமுகத்தாலும் அர்ச்சகனை யறுகலிப்பித்திக்கொண்டு அநாதிகாலமாகத்திருவாராதனோபக்ரமத்திலே “துடங்கண்டி ஸ்ரீசைலேசத யாபாத்ர”மென்று பெரியஜீயர் முதலானாருக்கு அருளப்பாடிடுமத்தைத்தவிர் த்துராமாதுஜதயாபாத்ரமென்று அர்ச்சகனைச்சொல்லும்படிசுற்றித் துவைக்க, வவனு மத்தை யங்கேரித்திக்கொண்டிருக்க, பெரிய திருவோலக்கமாய் வடக லையாரும் ராஜகீயருமாய்த் திரண்டிருக்கிற வளவிலே திருவாராதனோ பக்ரம த்திலே யந்தவர்ச்சகன் பரவச ஹ்ருதயனாய் அததை மறந்துப்பழையபடியே தானே “துடங்கண்டி ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ர” மென் றருளப்பாடிட, வவர் கள் பக்னோத்ஸாஹராய்நம்முடைய யத்நம் பெருமாளுக்குத்திருவுள்ளமில்லை யென்று ஸ்வயமேவ நிவ்ருத்தரானார்களென்று ப்ரஸித்தம். மற்றொருகாலத் திலே யொரு வடகலைஜீயர் அதிகாரிபலத்தாலே பெருமாள் புறப்பட்டிலே இயல் துடக்கத்திலே ராமாதுஜதயாபாத்ரத்தைச் சொல்லுவதாக வருப்பட்டு எல்லாரும் திரண்டிருக்கிறவளவிலே வாத்யவாஹமான அந்வாஹமான து ஜீ யர் மேலேபாய்ந்துவிழ, வெல்லாரும் கூட்டங்கலைந்து பெருமாளுக்குத் திருவு ள்ளமில்லையென்று நிவ்ருத்தரானார்களென்று ப்ரஸித்தமிதே. இன்னமும், ஏதத்தேசாதிபத்யம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பா நொருதுஷ்டனுடைய ராஜத் வாரத்திலே கிஞ்சி ததிக்ருதனாய் வடகலையாருடைய சிஷ்யனுமான ஒரு

கோலகொண்ட வ்யாபாரி வைஷ்ணவன், தன்னுடைய ராஜரூபஸ்தாலே பெருமாள்கோயிலிலே ராமாநுஜதயாபாத்ரத் தரியனை யதுஸந்திப்பிக்க வே னுமென்று நினைத்து, ராஜபடலாயிட்டு தென்னாசார்யர்களை பெருமாள்கோ யிலி னின் றும் ராயவேலுருக்கு வருவித்து இவர்களைக்கொண்டு அதற்குக்கை யோலை செய்விப்பதாக நிர்ப்பந்திக்க, விவர்கள் அதுக்கிசையாமலிருக்க, இவர் களை யாட்டுவாணியனுடைய வங்காடியிலே வளைத்துவைக்க,விவர்கள்மிகவும் க்லிஷ்டராய்ப் பேரருளாளனை நினைத்து, “முற்காலத்திலே திருமங்கையாழ் வார் நடுவழியிலே ச்ரார்தராக வவரை விச்ரமிப்பித்து வேண்டித்தங்களை நி ஷேதப மெடுத்துக்கொடுத்துக் கட்டாட்சித்தருளி, இப்படி யாழ்வாரை யுபசரி த்தும், பின்பு உடையவருக்கு உத்தமாச்ரமத்தையும் ஆறுவார்த்தையையும் ஸாதித்தருளி, ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு மூலகந்தமாய் நின்றும், அதற்குப் பின்பு நடா தூர்பெரியவம்மாள் முதலாக ச்ருதப்ரகாசிகையை யவதரிப்பித்தும், பின்னை யும் நம்பின்னைமுதல் ஓரான்வழியாய்வந்து மூப்பத்தாறாயிரப்படியை பகுமு கமாக ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்படி திருவடிபூன்றிய தேவப்பெருமாளுக்காக ததா சார்யரான பத்மநாபரை நியமித்து உபகரித்தும், பின்பு மணல்பாக்கத்து நம் பியார் முகமாக பின்னை லோகாசார்யரை நியமித்து ஸ்ரீவசந்நுஷணத்தை யவ தரிப்பித்தும், இப்படி யிர்த்ததர்சனத்திற்கு ஆழ்மூலகுடம்வேர்ப்பற்றான தேவரீர் இப்போதிந்த காலுஷ்யத்தையுண்டாக்கி இத்தர்சனத்தைத் தடுக்கிறோ”வெ ன்று வெறுத்துக்கொண்டிருக்க, வற்றைராத்ரியிலே யந்தவ்யாபாரி வைஷ்ண வனுக்கு ஆலம்பநமான ஒருதுலுஷ்களை யந்தராஜத்வாரத்திலே மற்றமம்அதி க்ருதரானவர்கள் கார்யப்பாட்டாலே குலதண்டமாக வதித்தார்களாய் அதப் போதே யிவர்களுக்குத் தெறித்து மிகவும் ஸந்துஷ்டராய்பேரருளாளருடை யதுயரறுசுடரடியை மிகவும் புகழ்ந்துகொண்டு பொழுது விடிந்தவாறே தத் ரத்யராலே ஸத்த்ருதராய்க் கொண்டு பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி பே ரருளாளனை ஸேவித்து அன்றுமுதல் நிருபத்ரவமாய்க்கொண்டு பெருமாள் கோயிலினும் அவற்றைச்சேர்ந்த ஆழ்வார்கள் ஸந்திதிகளிலும் ஸ்ரீசைலேச த யாபாத்ரத் தரியனை நடத்திக்கொண்டு போந்தார்கள் என்று ப்ரஸித்தம். ம ற்றுமிந்த ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரத் தரியன் விஷயமாக த்ரோஹத்தை நினை த்த கீடங்கள் பகவந்நிக்ரஹமாகிற தாவாக்நியிலே திஞ்சபோனவை பலவுமு ண்டு. இந்நிலாகூலித்தவர்கள் ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களிலே குறைவற்று வாழ்ந் துபோனவர்கள் அநந்தமாயிருப்பார்கள். இந்தத் தரியனை நம்பெருமாளு டைய வபிப்ராயத்தாலே வானாமலைஜீயர் ஆத்யபாதத்தையும் பட்டர்பிரான் ஜீயர் த்விஜீயபாதத்தையும் கோயில்க்கந்தாடையண்ணன் உத்தரார்த்தத்தையு ம் மௌநிச்லோகந்யாயத்தாலே மாநஸமாகரசித்துக்கொண்டு நாளைக்கு சாற்

றுமுறையிலே பெரிய திருவோலக்கத்திலே நம்பெருமாள் திருமுன்பே ப்ர
காசமாக பெரியஜீயருக்கு ஸமர்ப்பிப்பாராகவிருக்க, அத்தை மற்றைநாள்
சாற்றுமுறையிலே திருவோலக்கத்திலே நம்பெருமாள் ஒரு பாலருபேணவிந்த
த்தநியனை யெல்லாரும் ச்ரம்விக்கும்படி யருளிச்செய்து, அந்தர்த்தாநகதரா
னார். இப்படி ப்ரதம ப்ரதிஸந்தானத்தையிட்டு இந்தத் தநியனை மூவரருளிச்
செய்தாரொன்றவுமாம். ஸர்வலோகச் ச்ராவ்யமாம்படி நம்பெருமாள் பாலருபே
ண ப்ரதமோச்சாரணம் பண்ணுகையாலே நம்பெருமா ளருளிச்செய்தாரொன்
றவுமாய்த்து. இத்தை இதற்கு பருநாள்முன்னே பதரிகாச்ரமத்திலே அயோ
த்யை ராமாநுஜய்யங்காருக்கு ஸ்வப்நமுகேந பதரிநாராயண னுபதேசிக்கை
யாலே யித்தை பதரிநாராயண னருளிச்செய்தாரொன்றவுமாயிருக்கும். ஆகை
யா லிந்தத்தநியனுக்குத் சத்தத்க்ரந்தங்களிலே கர்த்து கீர்தேசபேதமும்
ஸம்ப்ரதயந்ம்.

இதிஸ்ரீவதூலாகுலதிலக ஸ்ரீவீரராகவகுருவிரசிதம.

தீர்ம்சத ப்ரசுநோத்தரம்

ஸமாப்தம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:
வா தூல வீரராகவ குரவே நம:
ஆசார்யன் திருவடிகளேசரணம்.